புதிய படைப்பு!

இதழ் ௨

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

புதிய படைப்பு!

இதழ் ௨

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : தை 1 ஜனவரி 14, 2013

பிரதிகள் : 350

அட்டைப்படம் : ஸ்ரீகண்ணன் நீர்வீழ்ச்சி,
பத்ரி வன ஸத்குரு குடில், கனடா

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

21. சொன்ன கதை சொல்லாத உண்மை 120

22. 99 படிகள் ஏறினாலும் நீ மாடி ஏறவில்லை
என்பதின் உட்கருத்து என்ன? 128

23. யத் பாவம் தத் பவதி - ஒரு விளக்கம் 133

24. காலாதீத பரத்தின் நிலை என்ன? 140

25. திருஅண்ணாமலை சம்பவம் 158

26. திருஆலவாய் குழந்தையின் கேள்வி 169

27. பாபநாசம் சம்பவம் 199

28. ஸ்ரீபகவான் ரமணருடன் ஓர்
ஸத்தான உரையாடல் 212

29. கற்பனை பாவனை 240

30. சர்வார்ப்பணம் செய்வதின் பலன் 242

31. சர்வார்ப்பணமும் பிரம்மார்ப்பணமும் 244

32. லோக யோக மாயாக்கள் செயல்பாடு 247

33. முடிவுரை 0

எல்லாம் நீ!

பணமோ? 120

மற்றும் உலக பொருள்களோ?

எனதல்ல. எல்லாம்

ஸ்ரீபகவானுடையதே என நம்பினன்.

சொன்ன கதை / சொல்லாத உண்மை !!

ஓர் தனவந்தன் பூர்வசுகிர்தத்தால் **பக்தன்** என ஆனான். ஓர் திருடனை **குருவாக!** **நம்பினன்!** அத்திருடன் இவனது பணத்தை

கண்ணீ என்ற ஓர் ஸ்ரீபகவன்நாமாவை ! அவனிடம் உரைத்து விட்டு பணத்துடன் ஓடி, விதிவசத்தால் ஜெயிலில் அடைபட்டான் திருடன். (என்ற குரு)

பக்தனின் உருக்க ரத்த கண்ணீர் பெருக்கத்தினால் **கண்ணன்!** பிரஸன்னமானான்.

பக்தன்:- குருவால் கட்டப்பட்ட கண் கட்டை!

ஆகவே அவனுக்கு ஸ்ரீகுருபக்தி ஏற்பட்டு குருவின் கிருபையால் ஸ்ரீபகவானை தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றான் என ஸத்தியமாக உணர்க.

குருதேவரே! அவிழ்க்க வேண்டும். ஆகவே, எம் குருதேவரை அழைத்துவா.

கண்ணன் :– கொழுந்தே! அவன் ஓர் குருவல்ல. அவன் ஓர் திருடன்.

உன் பணத்தை அபகரிக்க வந்தவனாகும்.

பக்தன் :– உன் வாயை மூடு. எம் குருவை! அவமதித்து பேசிய நீ, எம் முன் நில்லாதே.

உன்னை ஒன்று கேட்கிறேன். பதில் கூறுவாயோ

உன்னை கண்ணன் என்றும் ஸ்ரீபகவான் என்றும் பெருமையாக சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறாயே? நீயா கண்ணன் ????

இல்லவே இல்லை!!

எம்ஸ்ரீ குருதேவர்! உபதேசித்த நாம!

உச்சாரணத்தினால் தானே? நீ இங்கு

காட்சி கொடுக்கிறாய்?

அவர் கொடுத்த நாமாவுக்கே இத்தனை

வலிமை இருக்குமானால் அவருக்கு எத்தனை!

மஹாத்மம்

மஹிமை! வல்லமை! இருக்குமென்னை உணர்வாயா

அப்பேர்ப்பட்ட எம் பரமபுருஷனை!

நீ உன் வாயால் திருடன் என்கிறாயே?

அப்படியானால் நீயார்!

நீ ஓர் பக்தத் திருடன் ஆகும்.

எம் முன் நில்லாதே. ஓடி விடு. வந்தால்

எம் குருதேவருடன் வா. இல்லையேல் நீ

இங்கு வரவேண்டாம்!

என கடிந்து அன்பால் உரைத்தான் பக்தன்.

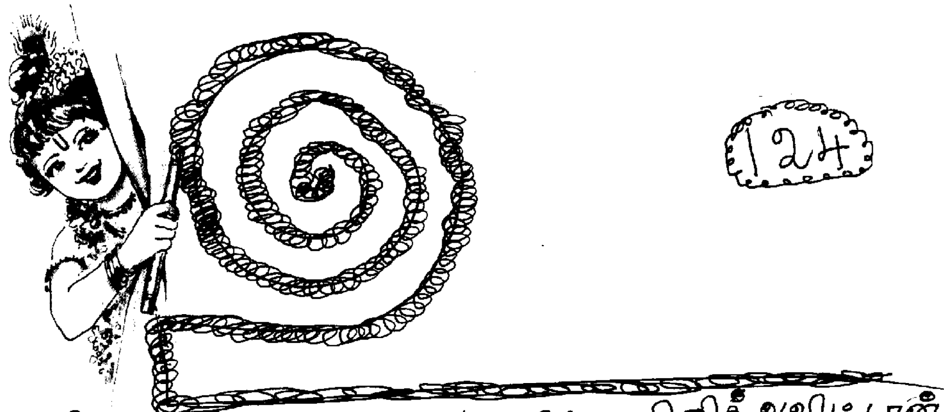

ஸ்ரீ பகவான்! கடகடகடகடவென சிரித்துவிட்டான்.

உன் ஸ்ரீ குரு பக்தியைக் கண்டு யாம்!

சிரம் தாழ்த்தி பணிகிறோம் கொழுந்தே!!!

உன்னால் உன் குருவுக்கு பெருமை!

உன் குருவால் உனக்கு அளவற்ற மகிமை!

உன் போன்று முழுமூடநம்பி

க்கையாளர்! குருகுலத்திற்கே!

பக்தோத்தம பரம கிருபை

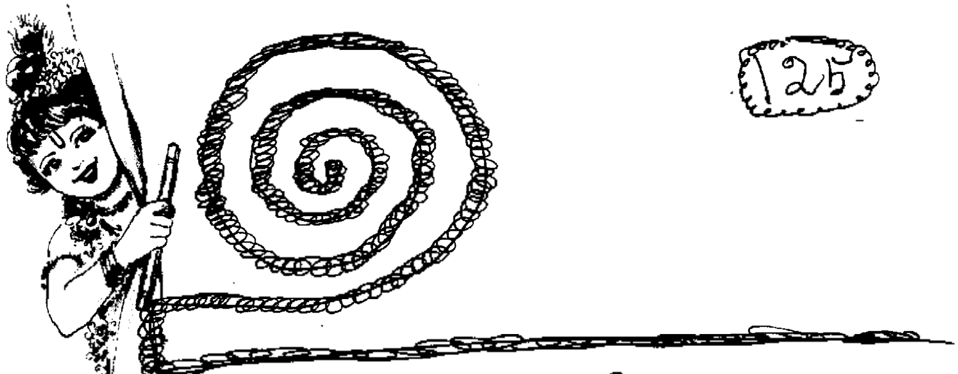

பரிபூரணமாய் வபிதமாகிவிட்டது கொழுந்தே.

இதன் காரணம் என்னவென்றால் ?????

உன் ஸ்ரீகுருதேவருக்கு விரோதி

என்ற கடின திரையானது! அவருடைய

பூர்வசுகிர்தத்தை மூடியிருந்தது.

உன்னுடைய நம்பிக்கையின் வைராக்கியமானது அத்திரையை நாசம் செய்துவிட்டது.

தனக்குத்தானே உணர்ந்தும்
ஒருவர் மீது!?—
(26)
அவர் ஸ்ரீமஹானோ? மகனோ?
எவராயிருப்பினும் உன் நம்பிக்கையின்

இதை உணர்வால் உணர்க:—

ஒருவன் **இறை** ஓர்நாமரூப பகவான்
நம்பிக்கையில் **முழு** வைராக்கியத்தோடு!
தனக்குத்தானே உணர்ந்தும் ஒருவர்மீது
எந்த அறிவின் **பாவனை** / மனோமய கற்பனையில்
பண்ணுகிறனோ? **அவர்** (அவஸ்யம்)
அதுவாகவே ஆகிவிடுகிறார்.

இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்.

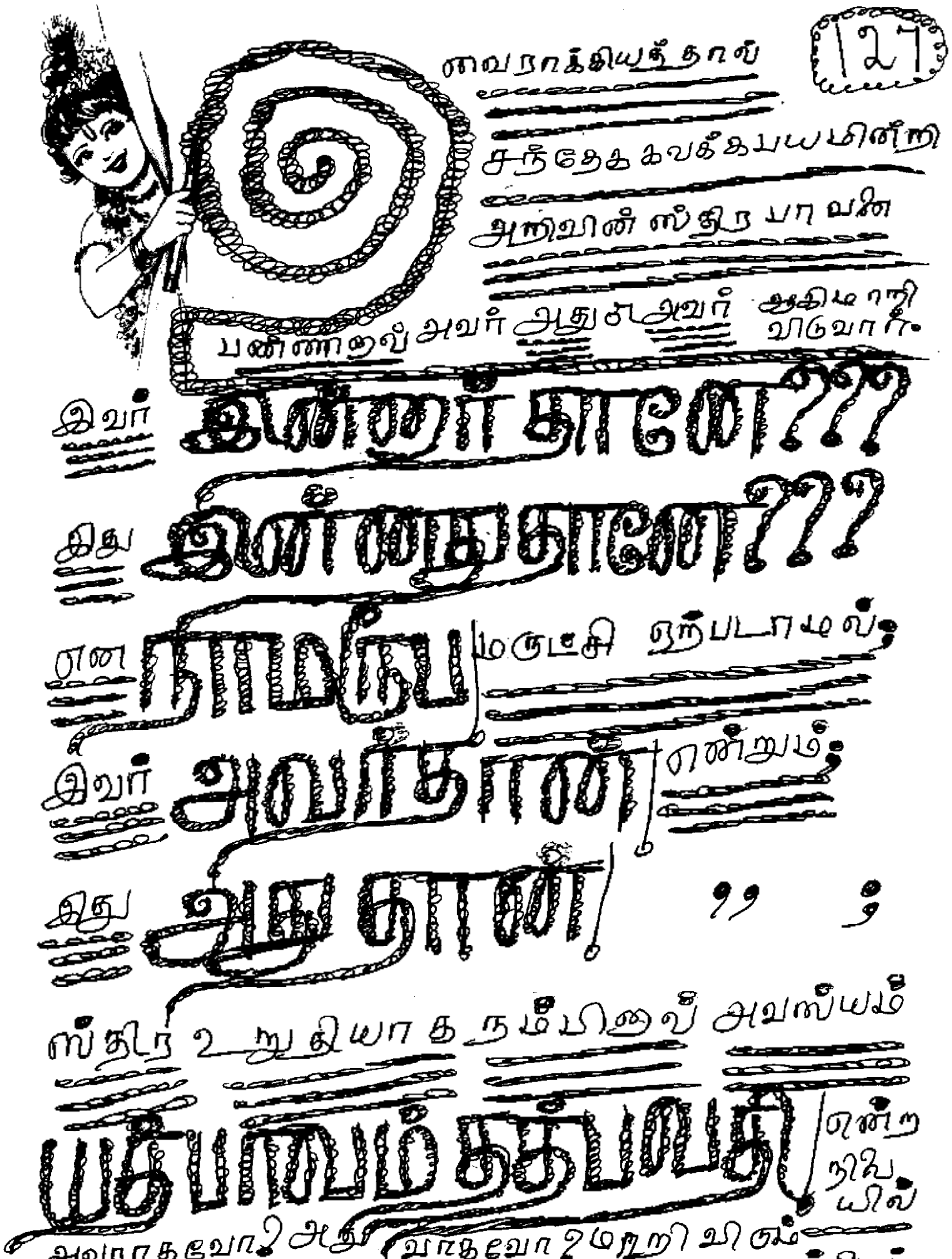
127
வைராக்யத்தால்
அறிவின் ஸ்திர பாவனை
இவர் இன்னார்தானோ???
இது இன்னதுதானோ???
என நாமரூப மருட்சி ஏற்படாமல்;
இவர் அவர்தான் என்றும்;
அது அதுதான் ,, ;
ஸ்திர உறுதியாக நம்பினால் அவஸ்யம்
அவராகவோ? அதுவாகவோ? மாறி விடும்
இருப்பது ஒன்றே.
பாபா.

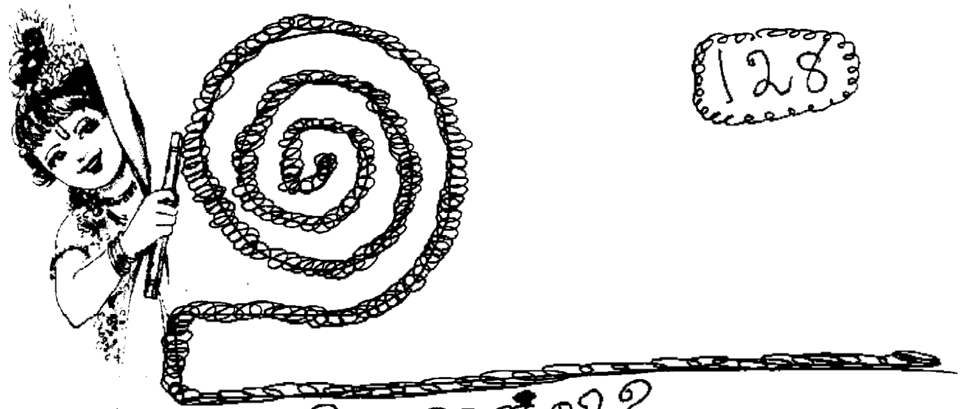

ஒரு கேள்வி?

அன்பர்:- ஓம் அருமை பாபாஜீ! தாங்கள்
வாசகத்தில் 99 படிகள் ஏறினும், நீ மாடி!
ஏறவில்லை என்பதன் உட்கருத்து என்ன?
மாடியில் வலது கால் ஊன்றி, இடது கால்!
தூக்கிட செல்லும் நிலையிலும் நீ மாடி ஏறவில்லை
என்பதன் உட்கருத்து என்ன பாபாஜீ ????
சற்று எளிய முறையில் விளக்கம் தந்தருள
பிரார்த்திக்கிறேன் ???

வைத்தியம்:- (1) கேள்வி:- 99 படிகள் நீ ஏறினும்
நீ மாடி ஏறவில்லை என்பதன் உட்கருத்து என்ன?
பதில்:- ஓர் ஆன்ம சாதகனுக்கு சாதனை
நிலையில், மனமும் & அறிவும்! அறிவும் &
மனமும்! 99 படிகள் ஏறும் வரை,

११ படிகள் ஏறினாலும் நீ மாடி ஏறவில்லை
என்பதின் உட்கருத்து என்ன?

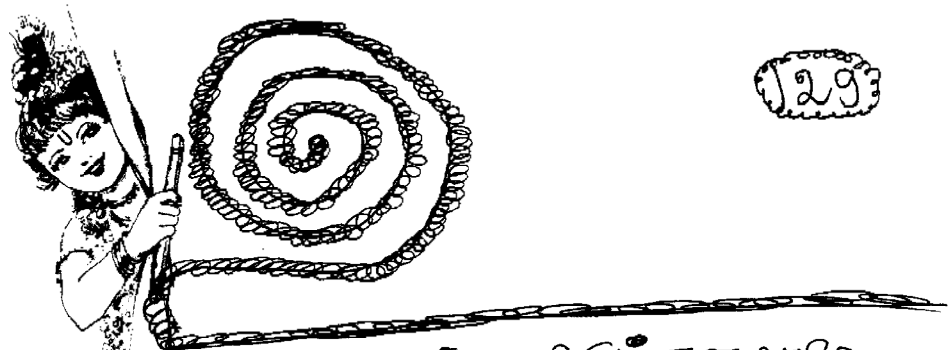

129

மாறி! மாறி!! பின்னவிடும் எனஅறிக. (வந்து கொண்டேயிருக்கும்)

அறிவு ஸத்வ ரஜ குணம்!

மனம்: கலி வக்ரதோஷ அனேக குணம்! ஆகும்.

அறிவு இறைநிலை சம்பந்தம் கொண்டது.

மனம் நாம ரூப குணம் குறி சம்பந்தம் கொண்டது. (உறவு சுற்றம் சொந்த பந்த பாசம் அடங்கும்)

அவ்விரண்டும் பேரறிவு அனுபவம் ஆகும் வரை

மாறி: மாறி வந்தேதீரும்.

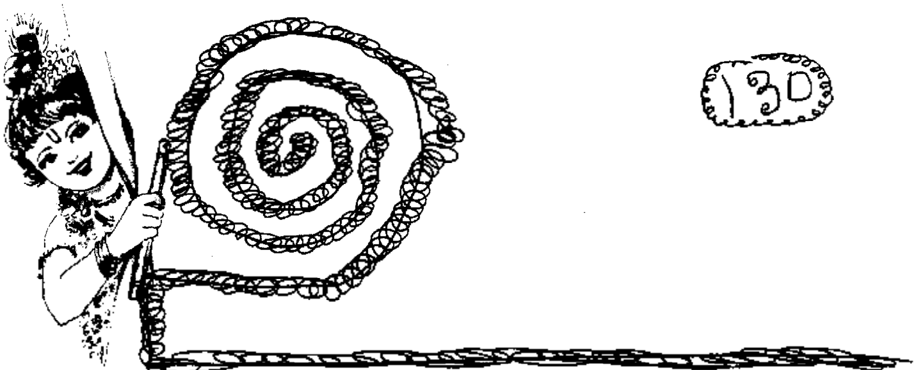

சாதனையின், அனுபவம் சுட்ட, சுட்ட!

மனதின் நிலைகள் படிப்படியாக மறையும்.

அறிவின் நிலைகள் ” கூடும்.

சாதனை முடிவில் இரண்டும் நாசமாகும்.

அங்கு பேரறிவு நிலைபெற்று நிற்கும்.

இந்நிலையில் 99 வது படியில்

நீ நிற்கும் போது, (எந்த விழையும்) எந்த நினைத்திறையும்!

இழுக்கப்பட்டு நீ தவறு நேர்ந்தாலும்,

அங்கிருந்து படியில் நழுவிய ஓர் பந்தானது,

பட் பட் பட் பட்டென்று ஒவ்வொருபடியாக நழுவி

அடித்தளத்திற்கு வந்து விழுவது போன்று.

99 படிகள் ஏறினாலும் நீ மாடி ஏறவில்லை என்பதின் உட்கருத்து என்ன ?

அறிவான் நிலையில்; (131)
சற்று அசையும்.
அசைக்கும்:- இது
ஈசன் நிலையிலுள்ள
ஸ்பாவண்யமும் | மஹிமை.
பிரபாவமும் இணைந்த நிலையும்;
கீழே வந்துவிடும். ஆகவே நீ மாடி ஏறவில்லை;
என உன் உணர்வால் உணர்க.

(2) கேள்வி:- மாடியில் வலது காலை ஊன்றி; இடது கால் தூக்கி, மாடியில் வைக்கப் போகும் நிலையாகும்; நீ மாடி ஏறவில்லை. ஆனால் நீ கீழே இறங்க மாட்டாய்; எனச் சொல்லும் காரணம் என்ன?

பதில்:- இங்கு மனம் & அறிவு | எண்ணங்கள் ஓடாது.

ஆனால், அறிவான் நிலையில் சற்று அசையும் அசைக்கும் எண்ணம் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். முந்தையது

பிண்ட | சிருஷ்டியின் எண்ணமாகும்.

இ — அண்ட சிருஷ்டியின் மறைந்தான மயக்க நிலையும்! இணைந்து அசையும் அசைக்கும்! என மெய்ஞானிகள் சொல்வர்.

132

இ ங் கு நி க ழ் வ து?

அண்ட — சிருஷ்டியின் உண்மையாகும்.

இது யோக மாயா உடையதாகும்.

"சூட்சுமணியை — வழி நிற்ற உண்மையாகும்.

இதை ஓர் மயக்கம் என்றும் சொல்லலாம்.

உடனே கீழே விழ இடமில்லை என உணர்க.

அந்நிலை நீடித்தால் இங்கும் தவற ஏதுவாகும்.

ஆகவேதான் இங்கு மாடி ஏறலாகாதென சொன்னார்கள்.

இருபத்தொன்றே. — பாபா.

நடப்பது நவமே.

இ

யோகமாயா! என்றால்? சூட்சும சூனியம் எனும் பொருள்படும் என உணர்க. ஏதாலும்! எவராலும்!! உணரவும் முடியாது. உணர்த்தவும் இயலாது.

"யத் பாவம் தத் பவதி"

என்ற பாவனமார்க்கம்! **எதை**

குறிக்கிறது என்றால் ????????

நீ அறிவின் நிலையில் பாவனை செய்.

இங்கு **தத்** என சொல்வதான

பரமாத்ம சொரூபம்;

தும் லோக **மாயவால்** ஆவன செய்யும்

என பரிமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறேன்

ஸ்ரீ உண்மை

யோகமாயா! அண்ட சிருஷ்டி ஆகும்.
யோக ” பிண்ட ” :

அண்ட சிருஷ்டியில் இருந்துதான்; பிண்ட சிருஷ்டியை பண்ண முடியும். அண்ட சிருஷ்டி ஜடமாகும். பிண்ட சிருஷ்டி ஜீவ தோற்றங்களாகும். ஜீவ தோற்றங்களால்தான் விண் பெருக்கமும் விதியின் விளையாட்டும் நடைபெற முடியும் என உணர்க.

உ

யோகமாயாவின் மனம் இவ்வாறு,
வினை, பெருக்கமும், விதியின்
ஜனமரண இவ்வி. விளையாட்டில்
மனம் + வினை + விதியின் விளையாட்டு
இவ்வாறு, யோகமாயாவுக்கு வேலையும்
இருப்பும் இல்லையென்றே சொல்லுவோம்...
இதை அலசி ஆராயுமிடத்து,
மாயாவும், மனமும், தான் விளையாடுகிறதே

தவிர, வேறே ஒருவனுக்கும் இல்லை.

இ........ங்........கு?

ஸ்ரீ பகவான், என்ற சுத்த சைதன்யமோ

யாம், யாமாக, இருக்கிறோம்

என்ற ஓர் இருப்பை, முட்டும்

உடையதாக இருக்கிற(றேன்)து. என உணர்க.

அவனுடைய இயக்கமாக தோற்றுவ

தெல்லாம். லோகமாயாவின் மாயா! ஜாலம் தான்.

ஞானியாட்டே

இங்கு நான் ,, ,, நான் என்றும்

,, என்றன் ,, ,, என்றன் ,,

,, எனது ,, ,, எனது ,,

மார்தட்டிக் கொண்டநிலையில்;

புண்ணிய பாவத்தையும்! நன்மை தீமையையும்!

சுக துக்கங்களையும்! இது மனதின்

குண தோஷங்களேயன்றி வேறெதில்லை.

மேலே கூறிய இம்மூன்றும் நிலையாயிருக்கிறதா என்றால்

இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவேயில்லை!

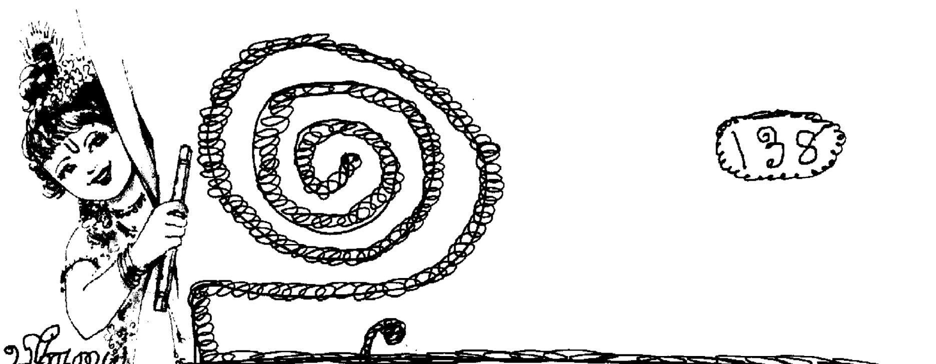

138

வினை

வலிய வினை! ஒன்றுக் கொண்டு

வீண்மறை அவஸ்தையும்!

அதனில் ஜனன மரணம் என்னும் சுழற்சியில்

மீளாத துன்பத்தை அடைவதும் இம்மையே!

நாமரூப உலகமும் சொந்த பந்த உறவும்

எதிர் எதிராக தோன்றிப் பேசிப்பேசியே!

நம்பி உழல்வது எத்தனை மடமை! என

அறிவாய்! உணர்ந்தால் உய்யலாம்.

நாம்! ஸ்ரீ பகவானின் சைதன்யமே என

உள் உணர்வால் உணர்க.

139

உன் பிரார்த்தனை.

கருவறை சிறைச்சாலை ஒன்றா? இரண்டா??
எத்தனை பேருக்கு அன்னையாக இருந்தோம்???
,, ,, தந்தையாக ,,
,, ,, குழந்தையாக ,,
நடப்பன! ஊர்வன! பறப்பன! நீந்துவன!
மற்றும் தருமி கீடகம்! என்ற நிலையில்,

கோடானு கோடி!

கருவறைக்கு சென்றுவிட்டோம் பரமயோ!!!!!

போதும் ஐயனே போதும்!

மாயாவிடமும்! மனதிடமும்! அகப்பட்ட எம்மை;

நாமரூப! (ஆவரணமயக்க கலக்க பயம்!)

நாசமாக கிருபைசெய்யும் ஐயனே. இதன்றிரம்:
எல்லாம்நீயே! எல்லாம்நலமே! குரு **பாபா.**

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

ஒன்றான காலாதீத பரஞ்சோதி

(1) தூய **பால்** போன்று வெண்மை ஆனது.

(2) அனந்தகோடி **சூர்ய** பிரகாச **ஒளியை** உடையது. ஆகவே, **அகண்டப் பேரொளி!** எனவும் சொல்லலாம்.

(3) ஒளி என்றவுடன் தகிக்கும் உஷ்ணம் என்ற பொருள் அல்ல.

சந்திர ஒளியைப் போன்று **குளு**மை ஆனது என அறிக.

காலாதீத பரத்தின் நிலை என்ன?

(4)

இ பாலில் கலந்த ஜலம் போன்று, ஜகஜ் ஜீவ ஈஸ்வரா திகளை தமக்குள் அடக்கிய நிலையால் தாம் தாமானது என்றும் சொல்லலாம்.

4

சமுத்திர உப்பை போன்று,

நாமரூப ஜகஜ்ஜீவ தோற்றங்களையும்,

சூட்சும ரூப நாம ஈஸ்வராதி வடிவங்களையும்

தமக்குள் தானாக அடக்கிக்

கொண்டு, தமக்கு அன்னியமாய்

எவரும் ஏதும் இல்லாததான

அகண்ட ஏகஜ்ஜைக்கிய ஸ்வரூபமானது.

பரத்தின் விளையாட்டு

உண்டாக்குதல் அவைகளை காத்தல் நிலை கண்டு ஓர் நாம ரூபம் மாறுதலும் மறைத்தலுமே. (அழித்தலல்ல)

142

அவைகளே பரத்தின் (மாயா) விளையாட்டாகும்.

இப்படியாக நான்கு நிலைகளை!

ஸ்ரீமஹான்கள் அந்தகாலாதீத

பரத்திற்கு!

உவமானமாக

சொல் விளைத்தார்கள். (உண்மையில் பரம் அவையல்ல.)

விளையாட்டின்!

நிலையால்

அது தான் தானே

நான்கு!

வடிவெடுத்ததாக ஸ்ரீமஹான்கள்

சொல்ல கேள்விப்படுகிறோம் எனை உணர்க.

இவை கனாவில்
யாட்டாத யாத்தரால் 143
வினையாட்டை ஆதல்
பதிவும்! பந்தமும் கொண்டு
நோக்கினால் பிரிவாற்றமை
யினால் இன்பதுன்பமும்
ஜனன மரணமும் உண்டாகிறது எனவுணர்க.

1 தாம் தானான **இருப்பு** நிலை.

2 தம் **ஆரம்ப** தோற்றம்,,

தம்

3 **ஈசனின்** இருப்பு நிலை.

தம்

4 நாமரூப **ஜீவனின்**,, .

1 வரியாலும் வாக்காலும் விளக்க

முடியாத **அதீத** நிலையாகும்.

பரியாமாக!!

இருக்கிறோம் என்ற இருப்பு நிலை.

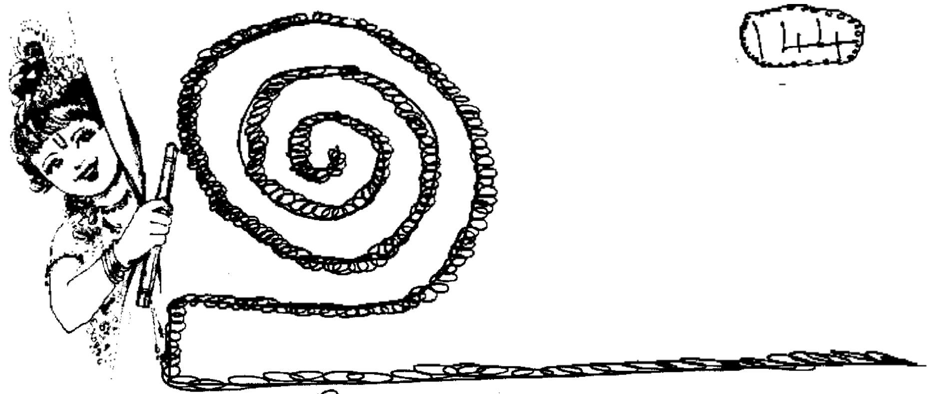

2 யாம் அதுவாக இருக்கிறேம் என்ற தோற்ற நிலை.

நிர்க்குணம் அது பேரறிவின் நிலை.

3 யாம் அவனாக இருக்கிறேம் என்ற ஈசன் நிலை

ஏக குணத்தான் அறிவு,,

4 நான் இன்னார் என்று அஹங்கார மமஹாரத் தோற்றுடைய.

ஈசனையும்! 145

பரத்தையும்!

மறந்து! மறுத்து!

காரணம்:- நாமரூபஜக ஜீவ வொன் பொருள் மோஹ வேத வெறியே காரணமாகும்.

அனேக

ஜீவ! நிலையின் தோஷ! குணத்தின்

அறியாமையின் அஞ்ஞானத்தின்

மறை வடிவம்

இருப்பு & இயக்கம்! நிலையில் உள்ள இங்கு நம்

ஈசனையும்! அனைத்துக்கும் ஆதாரமான

மறந்து!

காலாதீத பரத்தையும்! மறந்து

நான்! என்றல்! எனதென்று! மார்தட்டிக் கொள்ளும் அப்பாவி! ஜீவ நிலை.

146

நாம ரூப உலகை
யும் ஜீவர் கிரியையும்
மறக்க முடியாமல் சிரமப்
படக் காரணம் :- மூர்க்கவ
னத்தால் வரும் போட்டி
பொறாமையும், தற்காப்பால் வரும்,

(நான் & எனதேம்)
ஜீவ மறைப்பின் திரை / அஹங்கார
மமகாரமே.

அத்திரையின் நாசம்! நீ உணர்தே!

என்மனத்திரையை நாசம் செய்த மறு

சுஜ்ஞானமே! உள் இருக்கும் ஈசனை!

உணரலாம். காணலாம்! இது ஸத்தியம்.

ஈசனை உள்ளத்தில் உள்ளபடி உணர்ந்தால் தோஷ

குணங்கள் நாசமாகும். நற்குணம் சித்திக்கும்.

பாடம்! படிப்பு! 147
பட்டம்! பதவி!
பேர்! புகழ்! அந்தஸ்து!
பணத்தால் கௌரவ மோகம்
எதிர்பார்ப்பாவரும்
ஓமாத்திரத்தின் நடுமாத்திரமாகும் என உணர்க.

இங்கு நாம்! அவனே
என்ற சாட்சி நிலை! பெற முடியும்.
அங்கு நாமரூப, ஜக ஜீவ நிலை!
(ஜீவ கர்த்ருத்வம்!)
நாசமான தன்மையால். இன்பதுன்பம்!
நாசமாகி! ஆனந்தம்! ஒன்றே தோன்றும்.

இதன்சாதனை:- இறைகுரு உணர்வோடு,
பொறுமை! பணிவு! குற்றங்களை மறத்தல்!
மன்னித்தல்! விட்டுக்கொடுத்து நாம் விலகுதல்!

148

ச...கி...த்...த...ல்

ஆதிய இந்த ஐந்து! மட்டும் பொறுமையை

குறிப்பு:- பொறுமையும்! சகித்தலும்! சற்று கடினமாக தோற்றவாம். சரிவார்ப்பணை! திட உறுதியோடிருந்தால்,

அதி; அதி; அதி; அதி

சு ல ப மா க மு டி யு ம்.

ஜீவ! இருப்புத்தன்மையே நாமரூப உலகில், நின்று படாத பாடுபடுத்துகிறது. உணர்ந்தால் புரியும்.

எண்ணம்! சொல்! செயலால்! நீ அடங்கு. 149

எவரையும்! எதையும்! அடக்காதே. உலகம் உன்னுள் தானே அடங்கும்.

பழக்க (பேச்சு) வழக்க (செய்கை)! நேர த் தை.

குறைக்கவும்.

முற்கவணத்தை!

நாசம் செய்யவும்.

தற்கவணம்

வேண்டும்.

நாவை! அடக்கு.

150

இந்த நான்கும் உனக்கு போதும்.

இதிலிருந்து என்ன உணர்கிறோம் என்றால்?

காலாதீத பரமே எல்லாவற்றிற்கும் மூல காரணமாக இருக்கிறது என்பதை சொல்வதைவிட,

காலாதீத பரமே எல்லாமாக இருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும்.

அதன் அங்கமான நாமும் அதுவே எனதிட உறுதியின் நம்பிக்கை வேண்டும்.

151

மாயா என்ற
ஸ்ரீ பகவானும்
மனம் என்ற
நாமும்!
இங்கு விளையாடுகின்ற
மனதையும் நம்முடன்
இணைத்தால்தான் விளையாட முடியும் என
உணர்ந்து

அப்படி திட உறுதி நம்பிக்கை வராமல் போக

கா.....ர.....ணை.....ம்!

மனம் & மாயா! ஆகும்.

மனதையும் ஜகத்தையும் உண்டுபண்ணியது மாயா.

அதைப் பார்த்திட, பாண்ட, பண்ட பதார்த்தங்கள் என

உண்டுபண்ணியதை, நம்முடன் ஸ்ரீ பகவானையும் இணைத்த

நிலையில்; **நாம்!** என உண்டு களிக்காமல்.

நான்! என உண்டு களிப்பது மனமடமை ஆகும்.

இ

இணைந்து பிணை
ந்ததே! இந்த (152)
மாயா உலகமாகும்
இங்கு எல்லாம் மண்ணே
உணர்ந்தால் எல்லாம் பரமாகிய மண்ணே
ஆகிவரும் எனை உணர்.

சர்வார்ப்பண நிலையில் ஸ்ரீபகவானையும்!

நம்முடன் இணைந்த நிலையில் நாம் யார்?

என உண்டு கழித்தால், மண்ணும்!

பரமும் ஜவமும் மாயாவும்

இணைந்து பிணைந்த நாமரூபஜகஜீவதோற்றம்

எல்லாம்! ஜீவ கர்த்ருத்வம் இல்லா

மல் நாசமானதால், ஜவம் என்ற

ஈரப்பசையானது வறண்டு, உலர்ந்து,

தூய்ந்து போனதன்மையால், உலர்ந்து உதிர்ந்து,

கண்காணிக்கும்:- (153)

மனம் தேடிய வினையையும்
தேடும் வினையையும்!
அதை நடத்தும் விதியையும்!
சரி பார்க்கும். முன்பின்
புண்ணிய பாவங்களையும்: தொடரும் புண்ணிய பாவத்தையும்

போன தன்மையால்; **மனோ** | அ கா வ து

பரமே | மிஞ்சும் எனை அறிவல் அறிக.

இவ்வுண்மைகள் உணர வேண்டுமானால்???

ஓர் உதாரணம்:- ஆலய தெய்வமும்! உன்

வீட்டில் உள்ள தெய்வமும்! நீ காணமுடியாது.

உன்னை பேசாது. உன்குறை கேளாது.

கண்டு கொள்ளாது. கண்டிக்காது. தண்டிக்காது.

ஆ oooooooooooo ற oooooooooooo ல்?

க...ண்...காணிக்கும்!!!!!

(154)

இ

சரிபார்த்துக் கொண்டு அழிக்கு எடுப்பதை எடுக்கும். கொடுப்பதை கொடுக்கும். மாற்றி மறைப்பதை மறைக்கும். இது நாமரூப அழிந்தியாவை பாரபட்சம் தோஷமில்லாமல் விகிதாச்சாரப்படி நடத்தி முடிக்கும்.

கண்காணிக்கும் :- **சாட்சி** பாவத்தே ஆகும்.

எப்படியென்றால்? ஈசனின் கை! கருவியாகிய **மாயா**! வின் மனம்! தேடிய வினை விதியை! சூட்சுமமாக உணர்ந்து, தூல நிலையில்! ஆவன செய்வதே: **மாயா மனது உலக** நாடகமாகும் என உணர்க. ஆகவே காலாதீத ப்ரம்மே! ஈசனாகவும்! ஜீவனாகவும்! நாமரூப! ஜகஜ் ஜீவ! எல்லா தோற்றமாகவும் இருப்பதால் அது நாம்! நாம் அது! என்ற அகண்டாண்ட பாவனையால்! பாவனாதீத நிலையை அடைந்து, யாம் யாமாக இருக்கிறோம் என அது ஆகுக என வாழ்த்தி ஆசி வழங்குகிறோம்.

இருப்பதொன்றே நடப்பதுநவமே. திருபாபா

வினை! விதியை!
தேடிக் கொள் 155
கிறது! எனச்சொல்வதை
விட விதியே வினையை
தேடி அறியும் எனவும்
சொல்லலாம் காரணமாவது:—

கண்காணிக்கும் நிலை?

மனமே ஜீவன்! ஜீவனே!
மனம்! இதுவே நிரந்தரமான உண்மை.

அதேபோல்?

மனமே! வினை! வினையே!
மனம்! இதுவும் நிரந்தர உண்மையே.

வினையே! விதியை! தேடிக் கொள்கிறது.

அந்த மனம் & வினை & விதி! இம்மூன்றுமே,

இப்புவிக்கு! விளையாட்டாகும்;

இவ்விளையாட்டை மாற்றவோ! மறுக்கவோ!

வினை! செயலற்ற 156
ஒன்றுகும். வாதி
செயல் படுத்துவதாகும்.
வினையைத் தேடி தாம்
செயல் படுவதற்காக
வாதி அபயம் எனவும் சொல்லலாம்.

விலக்கவோ, திரிகர்த்தாக்களாலும் ஆகாது,

இதை மஹேந்திர ஜாலக் கோலம்!

என ஆதி பரிமளாங்கள் சொல்வர்.

ஆத்மாவாகவும்! பரமாத்மாவாகவும்!

காலாதீத **பரமாகவும்!!!**

இருக்கும் **நாம்!** இந்த சஞ்சலம்

ஆதிய இந்த மனே எண்ணத்திலிருந்து
விடுபட வேண்டும். இவ் வெண்ணத்தை நாம்

எப்படி! நீக்க வேண்டுமென்றால்???

காலாதீத பரமும்! பரமாத்மாவும்! ஆத்மாவும்! நாமே! மணிவண்ணர்கள்.

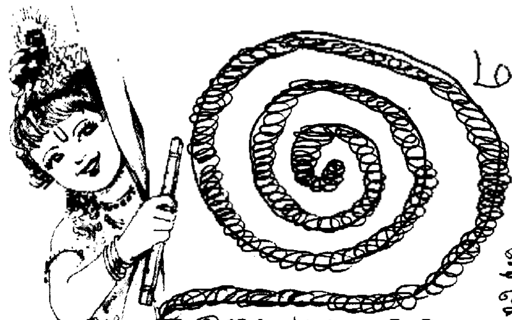

மகேந்திர ஜாலக் கோலம் என்பது (157)
மனத்திலிருந்துதான்
ஜகம் வந்தது. மனம்
வினை விதியும் மனத்தின்
ஓர் அம்சமாக இருப்பதால்
இதை மகேந்திர ஜாலக் கோலம் என்பர்.

மனம்! வினை! விதி! ஆகிய மூன்றும்

நாமரூபங்களுக்கே

உரியதாகும். நாம்! நாமரூப உலகமல்ல.
அதன் இயக்கமும் நாமல்ல. ஆதலே இங்கு??
தண்டிப்பும்! தண்டிப்பும்! இல்லாமல்
நம்மில் (நின்னில்) தோன்றிய ஜகம்
(பொம்மலாட்டம்) விளையாடுவதை, கண்ணும்
காணாமல், கேட்டும் கேளாமல், வாயிருந்தும்
ஊமையாய் **சாட்சி**யாய் இருப்பதே
தன் காரணத்திற்கும் நிலையாகும்.
இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நவமே.

தெ பாபா

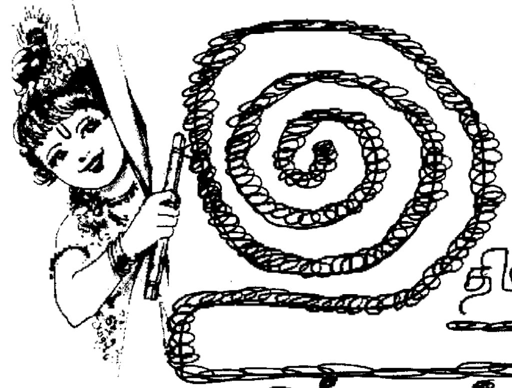

திருஅண்ணாமலை சம்பவம்

ஓர் குழந்தையின் கேள்வி?

கேள்வி:- அன்பான அய்யா! ஸ்வய
ஞான அனுபவ நூலில்/உபதேசத்தில்
சிவ பாடல்களில் அசஞ்சலமாய்
ஆன்மாவில் அமர்ந்து நிற்பாய்.
என வருகிறதே. இதன் உட் பொருள் என்ன?

வைத்தியம்: உன் அறிவு பூர்வமான
விளக்கத்திற்கு; புத்தி பூர்வமான
விளக்கம் கேட்கிறாய் போலும்? இதில்
உனக்கு சந்தேகம் எவ்விடத்தில் வருகிறது
அதன் காரணத்தை சற்று பார்ப்போம்?

சஞ்சலம் என்ற அசைவு உண்டானால்; சந்தேகம் என்ற இருமையும் உண்டாகும்

(159)

இது எப்படி இருக்கக் கூடும்

இது எப்படி நடக்கக் கூடும்?

இது எப்படி முடியும்? இது யாரால் முடியும்?

குழந்தை:- அது நான்கு வரிகளில் வரும் ஓர் வாக்கியமாகும் அப்பா. யாம் சுற்று உங்கள் பாதையில்; உங்கள் பாதம் பணிந்து உணர்ந்த விதமாவது?

(A) அசஞ்சலமாய்:- மனை | சஞ்சலம் அற்ற; ஆசை | அற்ற; அசை | நடுவற்ற;

(B) ஆன்மாவில்:- எம் அறிவு | ஆகிய ஆன்மாவில் | எனவொருங்

(C) அமர்ந்து:- யாம் அமர்ந்த | நிலையில்:

என்ற அசைவு உண்டானால்? (160)

இது நம்மால் முடியுமா?

இது நமக்கு நடக்குமா?

நமக்கு அந்த குரு உண்டா?

என்ற அசைவே சந்தேகம்

என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

(D) நிற்பாய் :- யாம் அசைவற

நின்ற கோலம். எவ்வாறு?

இதில் எம் கேள்வி என்னவென்றால்???

முன் இரண்டும் **சரியே**!!!

பின் இரண்டில் :- அமர்ந்தவன், பின்

எழுந்து நிற்கவாம். நின்றவன், ,

அமரவாம். ஆனால் இங்கு, அமர்ந்து

நிற்பாய்! என்றால்???????????

அடி
சமுத்திரஜவம்
போலிம்
அஞ்சவற 161
இருந்து கொண்டு!
உன் வசியத்தில்!

அமர்ந்த நிலையில் நிற்பது!

எவ்வாறு????????

இதுவே எம் கேள்வி ஆகும் அப்பா????!

வைத்தியம் :- தொழந்தே! முன் இரண்டு

விளக்கமும் வைத்தியமே! மன்

உன் கேள்வியின் விளக்கமாவது :-

தொழந்தே அடிமண்டி!
னைகேள்விப்பட்டிருக்கிறயா???

குழந்தை :- (சற்று உள் ஆழ்ந்து கூர்ந்து சிந்தித்தார்) பின் அவள் வாக்கு :-

பள்ளத்தில் கிடக்கும் கருங்கல்லை போன்று அசையாமல் இருக்க வேண்டும். 162

இதுவே [illegible] நாமம்.

அப்பா! யாம் தெரிந்ததை சொல்கிறோம். இது எங்கள் வீட்டு பழக்கம்.

வைத்தியம்:- பரவாயில்லை. பயம் இல்லாமல் சொல். உன் அப்பாவிடம் தானே சொல்கிறாய். கூச்சம் வேண்டாம். சிரித்தால் பல் தெரியும் அவ்வளவுதானே?

குழந்தை:- எங்கள் வீட்டில் பில்டர் காப்பி எல்லாம் கிடையாது. கருப்புக் கட்டியையும் தேனும் ஓர் காப்பி தானும் அளவுப்பிரமாணம் போட்டு எங்கம்மா காப்பி போடுவா. எம்தம்பி தவிக்க (தெளிந்த காப்பியை) எல்லாம் மேலே உள்ள காப்பியை.

அடிமண்டி காப்பி சற்று கொழு! கொழு! என்று இருக்கும் மேலே உறைந்த காப்பி தெளிந்தாய் வெந்நீர் தண்ணீர் போல இருக்கும் விரும்பி சாப்பிடுவார். யாம் மட்டும் அடிமண்டி காப்பியையே விரும்பி சாப்பிடுவோம். அதே போல் பழைய சோற்றுத் தண்ணீரில் மேல் தெளிந்த தண்ணீரையே! எங்கள் வீட்டில் அனைவரும் விரும்புவர். யாம் ஒருத்தி மட்டும் அடிமண்டி தண்ணீரையே விரும்பிக் குடிப்போம். அதே போல் பதநீர்! அருந்தும் போதும் தெளிந்த பதநீர்!

அடிமண்டி 164

புதனிரும்

சுண்ணாம்பு கலந்த நீரியல்

சற்று கொழு கொழுஎன்று

சற்று கலங்கலாக ருசியாக இருக்கும்.

அருந்துவதில்லை. அடிமண்டியை கலக்கி

விட்டால்தான் யாம் புதனீர் அருந்துவோம்

இதுவரை ஊர் ம் கொட்டிக்கொண்டி

ருந்த வைத்தியம் இப்போது கடகடவென

சற்று பலமாகவே சிரித்து விட்டதுமின்

வைத்தியம்:- ஸத்தியமே!

புகன்றாய் கொழுந்தே. நீ இதுவரை கூறிய

இம்மூன்றும் இவ் வேளையின் ஸேவை!

அனுபவமாகும் மம்மா!!! எம் அனுபவத்தையே

நாம ரூப ஜக ஜீவ
ஈஸ்வராதிகள்
தமக்குள் அடங்கிக்கொண்டு
நாம தாமமாய் நமக்கு
அன்னியமாய் எவருமே
ஏதுவும் இல்லாததிலை.
நாம தாமமாய் அமர்ந்த நிலையாமெம்.

165

அப்படியே கூறியதற்கு நன்றி கொடுத்தே

இதுவே **அடிமண்டியின்** ரகஸ்யமாகும் எனஅறியாய் உணர்க.

இவ்வனுபவம் **அமர்ந்து!** என்ற

பத விளக்கமாகும் என உணர்வாயாக.

எப்படியென்றால்— இப்படி அடிமண்டி என சொல்லும் மூன்றும் ஐவமயமேயாகும்

மண்டி யானது! மேலே உள்ள

தெளி நீரானது/எத்தன்மை எப்படி,

நம் எதார்த்த வசூழியத்தில் 166

தந்நுயும் அசையாமல்

மஹா மேருவைப் போல

ஸ்திரமாக இருக்கின்றோ

நியாயமும் என உணர்க

நின்று அசைந்தாலும்! தீர்க்க உள்ள

மண்டி அசையாமல்! அதாவது,

கலங்காமல்! அதாவது கண் நிலை

மாறாமல்; அசைவற்றிருக்கும்.

இதுவே, காலாதீத பரத்திற்கு சொல்லும்

சமுத்திரத்தை உவமானமாக சொல்லலாம்

சமுத்திர மேல்மட்ட அலைபோல் யிறஸ்

எத்தனை வேகமாக அசைந்தாலும்!!!

இ

இன்பம் என்றுப் புலன் இன்புத்தை குறிக்கும். இங்கு கூறும் பரம இன்பமானது பரப்பிரம் மானந்தத்தை குறிக்கிறது.

167

அடிமட்டகீழே உள்ள ஜபமானது சற்றும் சலிப்பதாலிவ அசைவதிவிவ சஞ்சவமற்றிருக்கும்.

இதுவே அமர்ந்த நிலை விளக்கமாகும்.

இனி நின்ற நிலை விளக்கம் காண்க.

பள்ளத்தில் வீழ்ந்த பருமணல்போல்

கிடந்து பரம இன்ப மூழ்கியவர்க்கன்றே

சுகானந்தம் தான் சொல்வாய் பராபரமே.

வெள்ளத்தில்

என்றும் தாயுமானவர் கூறுகிறார்.

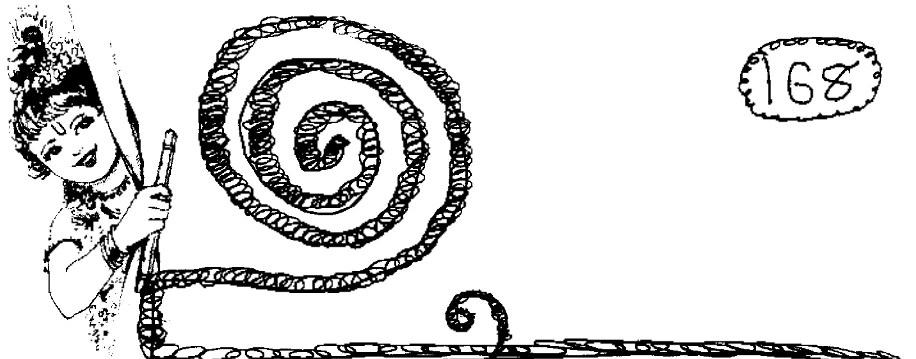

168

பருமணல் என **கல்!** அங்கு குறிப்பாடு இருக்.

தரும்

ஓர் பள்ளத்தில் விழுந்து கிடக்கும் கல்லானது!

எத்தனை வேகமான புயல் காற்றடித்தாலும்.

" வேகமான பெரு வெள்ள ஜலம் வந்தாலும்,

சற்றும் அசையாது!

இது வே அசையாமல் நின்ற நிலை விளக்கம்.

அசஞ்சலமாய் ஆன்மாவில் :- அது நாம்! நாமே அது

என்ற அகண்டாண்ட பாவனையில் அழுந்தா ஜலம் போல்

அமர்ந்தும், கருங்கல்லைப் போல் அசைவற்று ஆசையற்று

நிலைத்து நிற்பாயாக என்றென்றும் மௌனமாய்.

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நலமே — தீஜ பாபா.

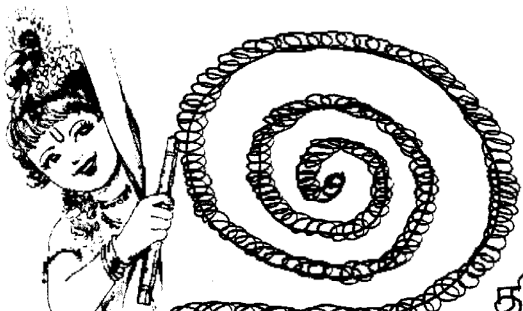

திருஆலவாய்
குழந்தையின் கேள்வி????

திருஆலவாயில் பணியின் குடியில்
11 மணிக்கு சூப்/அருந்தி விட்டு வெய்வர்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அப் வைத்தியம்.

அப்பா/ என ஓர் குரல் வந்தது.

அது ஓர் பெண் குரல் என உணர்ந்தது. வ
அக்குழந்தையின் திருமுகத்தைப் பார்க்காமலே
வந்திருப்பது/ ராஜீயின் வடிவில் வந்த

வாணி யார்? என்றது அம் வைத்தியம்
மணியன் தற்காலிக மனைவி ராஜேஸ்வரி
அவள் கல கலகலகல வென சிரித்து விட்டாள்

வந்த குழந்தை :- இந்த வடிவில் தான் இந்த
கேள்வியை கேட்க வேண்டும்.
வைத்தியம் :- நீர் ஏந்த வடிவில் வந்தாரென்பது?
எந்த கேள்வியை கேட்டாரென்ன?? இங்கும்!
அங்கும்!! எங்கும்!!!

இ

ராஜீவடிவில்
ஸ்ரீ வாணி ஏன்
இந்த கேள்வியை
கேட்டாள் என்றால்?
அக்குழந்தையான் அடி ஆழ
சந்தேகமாய் இருந்ததை
ஸ்ரீ வாணியும் இவ்வேளையும் அறிவோம்.

170

இருபது ஒன்று தானே

இருமை இல்லை தானே?

வந்தவள் :— ஓ தூஸி அடிகளே! எம்மான்
அருமை பாபா கொடுத்தாய்! நீ காணும்
இந்தவடிவத்தை பார். இந்தவடிவத்திற்கு
மட்டும் உன்பதில் கொடு எம் நிலையை!
பத்ரியில் இன்று இரவு பார்ப்பாயாக.

அந்த திருமுகத்தை சற்று கூர்ந்து நோக்கியது.
நமஸ்கரித்துவிட்டு சரியம்மா! தேவி!!
இந்த ஏழையின் பணிவான நமஸ்காரங்களை
முதலில் ஏற்றுக்கொள் என அவள் திருவடியை
தொட்டு, சிரசிலும், கண்களிலும், ஒற்றிக்கொ
சரியம்மா! உன் கேள்வி என்ன?? ன்கு

ராஜேஸ்வரி என்ற ராஜ்ஜியடம் ஸ்ரீவாணியையும், ஸ்ரீவாணியிடம் ராஜேஸ்வரியையும் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றது.

171

ராஜீ&வாணி:— ஸ்வயஞானனுபவ நூலில் 135 வது பாடலில், கடைசி 4 அடிகளும்

சீதளமாம் மனதுடனே பவதாபங்கள்;
சிறிதுமில்லா ஸின்மாத்ர நிஷ்டை கூடி,
ஆதிமுடிவு ஒன்றுமில்லா அகண்டானந்த,
ஆழியினில் அசஞ்சலமாய் அமர்ந்தோம் யாமும்.

என பாடல் முடிவுறுகிறது.

இதில் எம் கேள்வியாவது:—

(1) சீதளமாம் மனம், என்றால் என்ன?

(2) பவதாபங்கள் சிறிதுமில்லா ஸின்மாத்ர நிஷ்டை எது? பவதாபஙாக்கமும் வேணும்?

172

இ

அம்மா! இது உன் கேள்வியா? என்றவுடன் வந்த பதில்:— யாம் எந்த வடிவில் நுழைந்திருக்கும் என உணர். அப்போது இக்கேள்வியை கேட்க மாட்டாய் என்றாள்.

9 அகண்டானந்த ஆழியில் அசைவற அமர்ந்த நிலை எவ்வாறு?

(நின்ற நிலையில்.)

வைத்தியம்:— அம்மா! இது உன் கேள்வியா?

ராஜேச வாணி:— கேள்வி யாருடையதாக இருந்தால் என்ன? பதில் தேவை??

வைத்தியம்:— உள் ஆழ்ந்த கல்வியின் உறைவிடமே! வித்தைகளின் அதிபதி அடங்கும் நாவையே! யே!! உறைவிடமாக கொண்டவளே!

பொறுமைக்கு பணிவை நல்வினைக்கு பாதையாக கொண்டவளே!

இ அறிவே சாந்தி ஆனதும் என்றும் பேரறிவு எப்படி இருக்கும்? 173

சந்திரனை போன்று குறைவு யாகத்தான் இருக்கக்கூடும். இருக்க வேண்டும் என்பதே உண்மை.

நீ உணர்ந்து உரைத்திடும் உண்ணிடம் ஏற்றருள்க.

1 கேள்வி:- சீதளமாம் மனம் என்றால் என்ன?

பதில்:- இங்கு அறிவை குறிக்கிறது. இது பேரறிவு ஆகும் நிலையால் உள்ளதால் சீதளம் என்ற வார்த்தையை போட்டார் ஸ்ரீ பரமாத்மா.

பேரறிவு பிரம்மத்தை உணர்ந்துவதாக

174

ஆகவேதான் சீதளமனம் என்பதை அறிவும் பேரறிவும் இணைந்த நிலையென மஹான்கள் சொல்வர் என உரைக்க வேண்டும்.

அமைகிறது இப்பாடலும் பிரமத்தை! சூக்ஷ்மமாக சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆகவே

பால்! போன்ற (சந்திர ஒளி) குளிர்ந்த! சீதளமான பிரம்மானந்த சமுத்திரம் என பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாம ரூப ஜக ஜீவ குணம்! குறி! என வடிவெடுத்த நிலையில், கடின! மனமாக! இருந்த ஒன்று, பக்குவமான நிலையில், உலர்ந்த நிலையாக

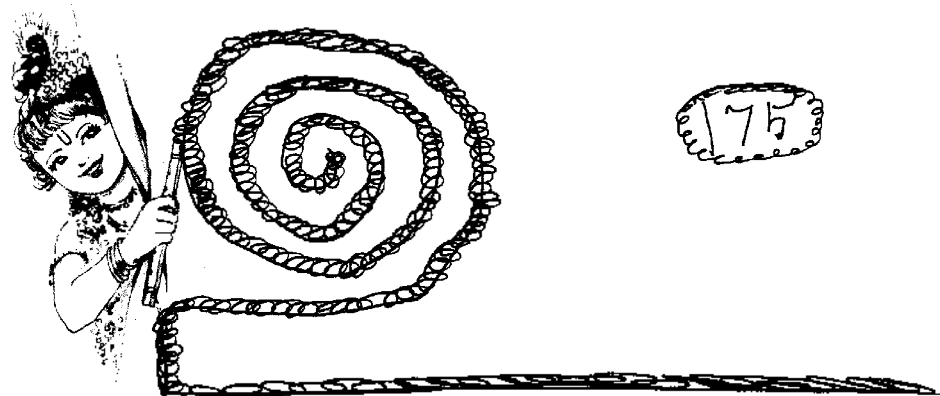

அறிவு | என ஆகிவிடுகிறது.

பேரறிவானால் ஸ்ரீகுருவினால்

தகிக்கப்பட்டு மறைத்தான நிலையில்

மறைக் | என ஆகும் போது;

ஜகக் | நாசமாகும் போது;

பேரறிவின் நிலையில்; அதை

ஸ்ரீகா மணம் | என

ஸ்ரீ மஹான்கள் உபசாரமாக சொல்வர்.

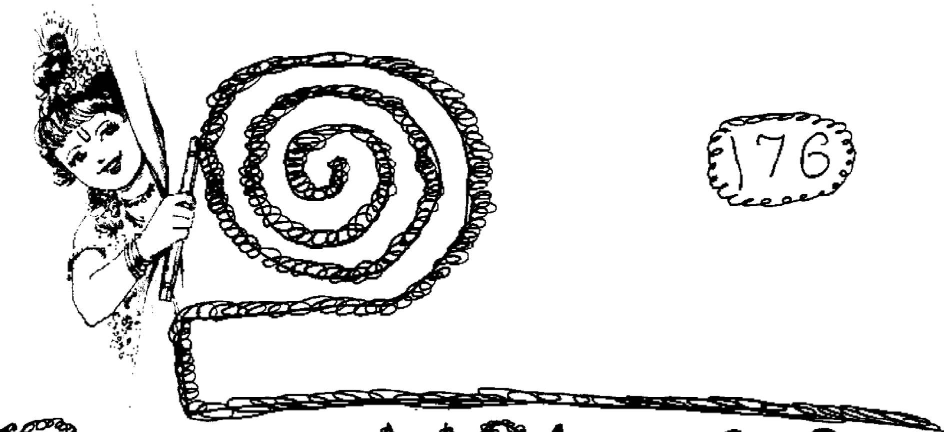

176

இ கேள்வி :— பவ தாபங்கள், சிறிதுமில்லாத ஸின் மாத்ரம், முத்திரை. ஏது? பவ தாப விளக்கமும் வேண்டும்.

பதில் :— பவ தாபங்கள் :— பவம், வேறு. பாவம், வேறு. பாபம், வேறு. என ஒன்றுக சொல்லுவார்கள் ஸ்ரீமஹான்கள். விபரம் காண்க.

A பவம் :— மும்மலம், ஆகும். அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை, என மூன்றாகும்.

1 ஆணவம் என்ற அஹங்காரம், இது நான் என்பதால் விளக்கமாகும்.

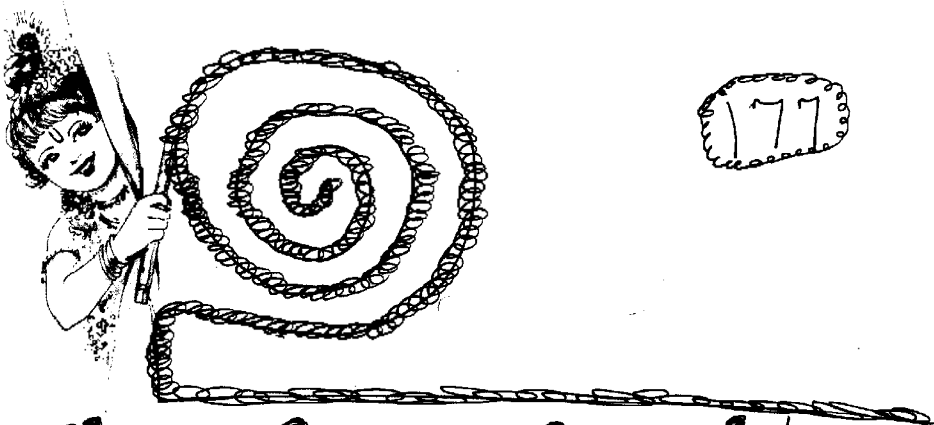

177

இந்த அஹங்காரமே! இக்கலியில்!

என்றால்! என்ற நிலையில் அதிகாரம்! ஆதிக்கம்

ஊன சரிப்பாயும்! தன்மைய

எனது! என்ற நிலையில் அபிமானமாகி

மானம்! சூடு! சுரணை! லஜ்ஜை! வெட்கம்! கூச்சம்! என ஆறு! வார்த்தைகளால்

(உ) விமர்சிக்கப் படுகிறது.

கர்மம் :— சஞ்சிதம்! பிராரப்தம்! ஆகாமியம்! என மூவகைப் படும். இதில்

ஆத்திரம்! அவசரம்! வேகம்! கொண்டு; நாளும் நிகழும் புதிய கர்மாவும் ஆகாமியமாகும்.

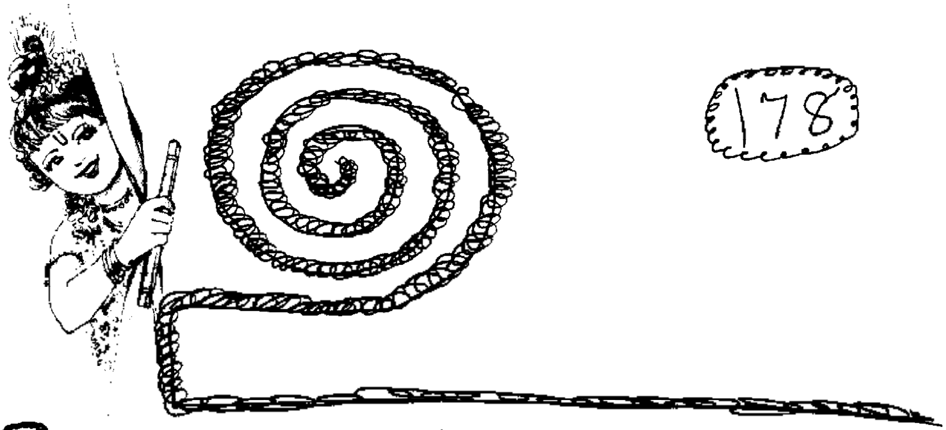

③ மாயை :- அவித்தையை, வித்தையாக காட்டும் ஓர் விநோதம் ஆகும்.

அதாவது இல்லாததை இருப்புடையதாக காட்டுவதாகும். அதாவது கட்டையில் கள்வனும், கயிற்றில் பாம்பும், சிப்பியில் வெள்ளியும், எப்படி இல்லாமல் இருந்தும் இருப்புடையதாக காட்டுவதைபோல் வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும், நாமரூப, ஜகத்தை, தோற்றமாக

இ

காட்சி | மறைவது | மறைப்பது |

மாயா | வின் வேலையாகும். ஆகவே

இம் மூன்றும் பவம் | ஆகும் என ஞானிகள் சொல்வர்.

இரு பவஸாகரம் | என்றும் சொல்வர்.

" ஸம்ஸாரம் " "

" புதைசேற்றுகுழி " .

" ஜனனமரணக்கிணறு "

" பொதுவாக மண்ணும் சுவிந்தவிதி கூடம்

விளையாட்டு கூடம் என்றும் சொல்வோம்.

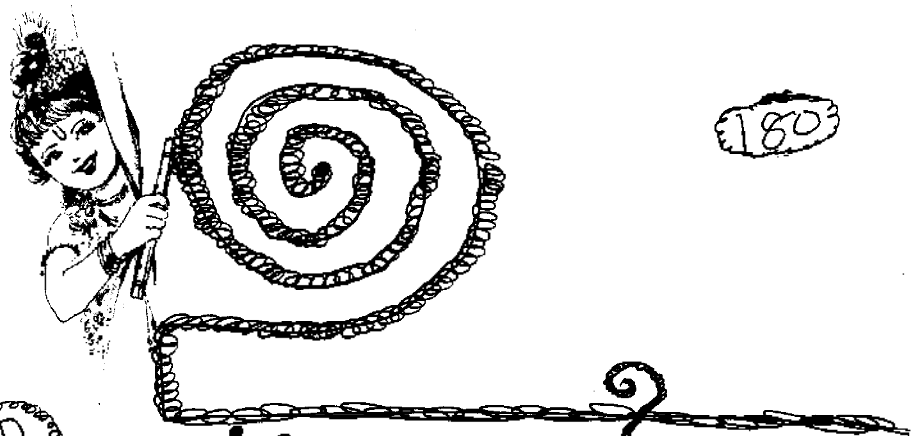

B பாவம் :- இது **பாவனை** ஆகும்.

இதில் இறை / பாவனை என்றும்,
,, பர ,, ,, ;
இரண்டாக பிரித்தார்கள் ஸ்ரீமஹான்கள்.

ஏக குண பாவனை என்றும்; நிர்க்குண பாவனை என்றும் சொல்வாரம்.

இறை பாவனை சர்வார்ப்பணம் ஆகும்.
பரபாவனை பிரம்மார்ப்பணம் ,, .

இறை பாவனை பதமுக்தி ஆகும்/ பரபாவனை ஜீவன்முக்தி ஆகும்.

நாமரூப / எந்த எண்ணமும் **கற்பனை** ஆகும்.
இது பாவனை ஆகாது/.

181

நாமரூப எந்த பொருளின்

உ

பாபம் - தானமும், தர்மமும்!

செய்வது நீ! கண்டு; புண்ணியமும் &

பாபமும் ஆகும்: நாணயம் தற்று முன்

செய்தால் தர்மமாக மாறும். இதில் கூறிய

தர்ம மானது, தர்மமல்ல! புண்ணியமாகும்.

நன்மை செய்தால் புண்ணியம் என்றும்;

தீமை ,, பாபம் ,, ;

பேசப் படுகிறது. ஆனால் உண்மையல்ல.

இதன் விபரம் முன்மடல்களில் இருக்கிறது.

இ ஸின்மாத்ரத்திற்கும் | 42

ஸின் முத்திரை நிஷ்டைக்கும் வித்தியாசம் காண்க.

ஸின்மாத்திரம் என்பது பரஸொரூப அம்ஸ

இப்படிப்பட்ட பு வ & பாப தாபத்திரயங்கள்! சிறிதும் இல்லாத,
(இதை சற்று கவனிக்கவும்)

ஸின்மாத்ரம் நிஷ்டை கூடி

ஸின்முத்திரை! என்பதும் ,,

சற்று வித்தியாசமானது என உணர்க.

(A) ஸின்மாத்ரம் :— இது கண்ட
அளவுக்கு உட்பட்ட ஆன்மா! ஆகும்.

ஈசன் என்ற பரமாத்மாவையும் சொல்லவாம்.

ஸித்சொரூபம்! ஸித்பரம்! ஸின்மயம்!

183

ஒ வடிவத்தை உணர்த்துகிறது. ஸின் முத்திரை நிஷ்டை என்பது ப ட மா த் ம நிலை பொருந்துவதாகவும். அதாவது ஆணவம் [கன்மம்] மாயை, இவை மூன்றையும்

என ஸின்ஸைக் ஆகாய எல்லாம் இதில் அடங்கும் என அறிக.

அதேபோல்: ஸத் வேறு தத் வேறு.

ஸத் என அகண்டாண்மாவையும்

தத் என பரமாத்மாவாகிய ஈச

சொருபத்தையும் குறிக்கும் என அறிக. இதுவே ஸித்பர சொருபமாகும்.

B ஸின் முத்திரை :— ஸ்ரீகுருதேவர்!

காட்டும் ஸின்முத்திரையின் அடையாளம்

மேல் நோக்கி
தள்ளி விட்டு. 84

ஜீவாத்மாவை! பரமாத்மா
பரமாத்மாவே ஸத்தாய்
வேறு இல்லைதே
எனை உணர்த்திய தாகவே.

நெடுவிரல்! மோதிரவிரல்! சுட்டுவிரல்
ஆணவம் கன்மம் மாயை
ஆகிய இம்மூன்றையும் மேல் நோக்கி
பரத்தை நோக்கி காட்டி
ஆள் காட்டி விரலையும்! கடைவிரலையும்
ஜீவாத்மாவையும் பரமாத்மாவையும்
இணைத்தநிலையில் ஒன்றாக்கு!
ஆணவம்! கன்மம்! மாயை! யாகிய
இம்மூன்றும் நாசமாகி பரத்துடன்
இணைந்து எல்லாம் ஒன்றே!
எனை ஆவதே.

85

ஸின்முத்திரை ஆகும்.
என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

இதுவே ஸின்மாத்ர சொரூபமும்
ஸின் முத்திரையின் (நிஷ்டை) விளக்கமும் ஆகும்.

ஸின் முத்திரை நிஷ்டை கூடினால்,
ஸின் மாத்ர சொரூப நிலை கைகூடும்.

(3) கேள்வி:— அகண்டானந்த
ஆழியில் அசஞ்சலமாய் (அசைவற)
அமர்ந்த நிலை எவ்வாறு ?????

(நின்ற நிலையப்பவ எனவுணர்க)

ஓ ஸின்மாத்ரம் நிஷ்டை கூட வேண்டும். ஸின்முத்திரையை அபிநயித்து உணர்த்த வேண்டும். (186)

பதில்:— இதில் ஓர் உண்மையை உணர வேண்டும்.

மனதினை! சீல் வைக்கப்பட்ட சொம்பு ஜலம் நாம் ஆகும்! நீங்கிவ் வாத குட ஜலம் ஈசன் ஆகும்! அகண்டானந்த சமுத்திரம் காவாதீத பரம் என உணர்க.

இம்மூன்றும் ஜலத்தில் இருப்பால் பேதம்! இலீ யென்பதே ஸத்தியம்.

ஆனால் சொம்பும்! குடமும்! அளவால் வடிவத்தில் பேதம்! உண்டு என்பதே உண்மை.

இ ஸின் முத்திரையின் அபிநயம் ஸின் மாத்திர அனுபவத்தை கொடுக்குமெனஅறோகம்

நான் எனைத்தது/ நீல் உடைந்தால்; நானும் ! ஈசனும் ஒன்றாக முடியும். இங்குஒன்றுன நானும்கூடஅனவு ஐவமாகமுடியும். அதாவது/ நீல் உடைந்தவுடன் நம் ! வைப்ரேஷனும் ! ஈசன் வைப்ரேஷனும் ! ஒன்றுகி சமநிலை பெறமுடியும் என அதி ஸ்ரீமான்கள் வாயிலாகஅறிகிறோம்.

46

இ

உன்னுடைய
ஸர்வார்ப்பணம்
உன் தோஷங்களை
நீக்கி நாசம் செய்து,
ஸத்வ குண ஸம்பன்னனாய்
ஆக்கும்போது, நீயும்
ஸ்ரீபகவானின் நிஜஸ்வரூபம் பெற்றமையாக
குட அளவு ஜலமாகி விடுகிறாய்!

இங்கு நாமும் குட அளவு!
ஜலநிதி! பெருங்கடியும் என ஸத்தியமாக நம்புக.

இங்கு ஸ்ரீஸத்குரு கிருபையால் பெற்ற
பிரம்மார்ப்பணத்தால்!
ஈசகர்த்ருத்வம்! நாசமான
தன்மையால் ஈசன் என்ற
குடம்! நாசமாகி விடுகிறது.
ஈச குடமும் நாசமானால் ஈசகுட!

சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! 89

நிமித்தமாக ஏ-சனுக்கு ஓர் தோற்றம் தேவைப் படுகிறது. அத் தோற்றமே ரூபமாகும். பின் ஸம்ஹாரங்களால் அந்த அளவுள்ள ஜலமே எஞ்சி நிற்கும்!

குடம் இல்லாத ஜலம்!

சமுத்திரத்தின் மேல் அமர்ந்தால்,

ஏ...ன்...ன...ஆ...கு...ம்??

சமுத்திரமயமாகும்.

குடத்தோடு ஜலம் இருக்கும் போது, யாம் அது!

என்ற நியால்; இருமை! உண்டு!

குடம் இல்லாமல் ஜலம் அமரும் போது,

இருமை நாசமாகி யாம் யாமாகவே! இருக்கிறோம் என்ற

ஒ ரூபத்திற்கு (90) ஓர்நாமம் வழங்கப்பட்டது. ஆகவே ஸ்ரீ பகவான் ரூபநாமம் பெருகுகிறுண். ஆகவே அவனு நாமரூபம் கல்யாணத்தை அறிக.

ஓர்மை! நிவ் பெறமுடியும்.

ஈசகர்த்ருத்வம்! நாசமாகாமல்

ஈசனின் மாயாரூபநாமம்!

நாசமாகாது, என்பதே சத்தியம்.

மாயாரூபநாமம் நாசமாகால் இருமை!

நாசமாகி ஓர்மை! பெறமுடியாது.

இதுவே அகண்டானந்த அநுபவம்!

அசஞ்சலமாய் அமர்ந்த நிலையாகும் என

ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இப்படிக்கு ஒன்றே — ரீ ஜெ பாபா.

நடப்பதாலவமே.

விளக்கம் தொடர்கிறது.

ராஜி / வாணி :- அபூர்வமான விளக்கம்.

கொழந்தே! அனுபவ / ஞானியால் (மட்டுமே) தான், இவ்வாறு தெளிவு / விளக்கம் தரமுடியும் பாபா.

ஏனையோர் ஸாஸ்திர வேத, வேதாந்த பாட நூல் / கற்றதை மட்டும் தான் விளக்கம் தர முடியும்.

இவ்வனுபவ விளக்கம் அனுபவ ஞானி / ஒருவனே தர முடியும்; கொழந்தே பாபா.

இதை வைத்து மற்றோர் கேள்வி?

சதாசிவம்
என்பதுகாவா
தூய பரமே ஆகும்.
மஹேசன் என்பது
அண்டங்களின் தோற்ற அம்சம்
ஆகும்.

192

கேள்வி :- ஈஸ்வராதிகளாகிய
ஸ்ரீபிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந்நாராயணன்!
ஸ்ரீசிவபெருமான்! ஆகிய மூப்பெரும்
தெய்வங்களுக்கு ரூபநாமம்! எந்த
காரணத்தினால் காரியப்பயர்!
உண்டாயிற்று என்பதை உன்னால் கூற
முடியுமா கொழுந்தே???

வைத்தியம் :- அவன் அருளால் அவன் தாள்
வணங்கி! என்றறியில்,

உன் அருளால்!
உன்னிடம் கூற!

முடியுமம்மா, என உரைத்துக் கொண்டே;

இந்த அண்டங் 193
களை! உபசார
வசனமாக உண்மையல்ல
அகண்டம் என்றும்
அதன் அம்ச ஸ்வரூபமாக
ஆகியவர்
ஹயன்! ஹரி! ஹரன்! காரியம்

அவன் திருவடியில் சாஷ்டாங்கமாக
விழுந்து, அவன் திருவடியில் தம்
தலையை புதைந்து! கண்ணீரால்
அவன் திருவடியை! அலம்பியது அப்
வைத்தியம். அவன் தம் இரு கரங்
களாலும், அதை தூக்கிநிறுத்தி
கொண்டு, பணிவே பாதையாக கொண்ட
கொழுந்தே! நடக்கட்டும்! நடத்து!!
உன்னால் முடியும்!!! ததாஸ்து! என்றான்.

உ

194

ஸஷ்டி கரிஷிகிற யும் ஸ்கந்தியும் இவைகளைக் காப்பதும் இவர்கள் அவை ஆகும் செயலற்ற பொருள்களாகாத இருப்பதால் பொருந்தும் என ஆதி ஸ்ரீமான்கள் சொல்வார்.

பரஒலி! ஒலித்தது:—

கொழுந்தே! மண்! இல்லாமல் உண்டாக்க முடியாது. ஜலம்! (உயிர் வாழ) இல்லாமல் பிழைக்க முடியாது.

அக்கினி! இல்லாமல் அழிக்க முடியாது.

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் மண்! மயம்.

ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஜல! ,, .

ஸ்ரீசிவபெருமான் அக்கினி ,, .

குறிப்பு:— அழித்தல் என்பது நலிகண்டு/ பழையன கழிதலும், புதியன தோன்றுதலும் ஆகும்.

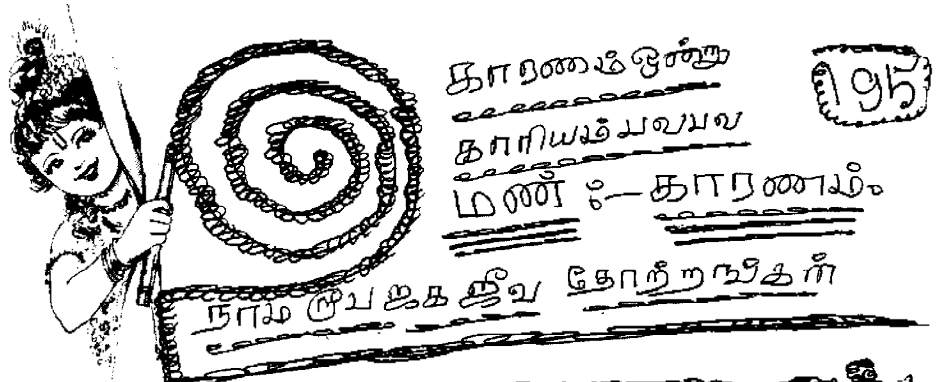

(1) ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் :- காரணம் / மண் / ஆகும். காரியம் / சிருஷ்டி.

நாம ரூப / ஜக ஜீவ / தாவரம் / தோற்றம்.

(2) ஸ்ரீமந்நாராயணன் :- காரணம் / ஜலம் / ஆகும். காரியம் / ஸ்திதி.

நாமரூபங்களின் புசிப்பு / போக்குவரவு.

கொடுக்கல் வாங்கல். கணக்கு தீர்த்தல்.

(3) ஸ்ரீசிவபெருமான் :- காரணம் அக்கினி ஆகும். காரியம் /

ஸம்ஹாரம் என்ற வினை முடித்தல். கால கதியினை நாம ரூப மாற்றம் / மறைப்பு.

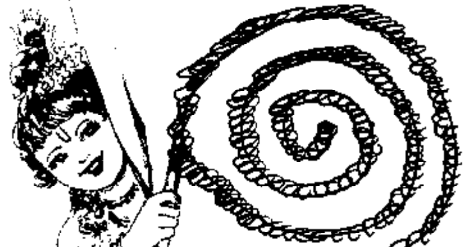

அனேகம் காரியம் (196)
இவை அனைத்தும்
அண்டங்களின் இருப்பே
அப்படியானால் அண்டங்கள்
மஹாகாரணம் என உரைவேண்டும்.

இம்மூவருக்கும் **காரணம்** என
ஒன்றை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு;

உலககாரியம்!

என **அனேகம்! கம்**

மாயாவினை!

அறைய சமாக
செய்து முடிக்கிறார்கள். செய்கிறேம் என்ற
கர்மாவை! உபசாரவசனமாக பேசப்படுகிறது.
செய்வதனைத்தும் **மாயாவே!**
மஹாமௌனியாய்!
ஆனால் இம்மூவரும்
பரசொரூபஸ்திதியாகவே இருக்கிறார்கள்.

197

இ

மஹா காரணநாமம்:
ஹயன் ஹரி ஹரன்.
காரணநாமம்:- பிரம்மன்.
நாராயணன்! சிவபெருமான்.
காரியநாமம்:- மண் ஜலம்
அக்னி! என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
ஆனால் இம் மூவரும்!!!

மஹாகாரண!
சொரூபங்களான ஹ... ய... ன்!
...ஹ...ரி!...ஹ...ர...ன்!
என்ற காலாதீத பரப்ரம்ம
சொரூப சாக்ஷா
த்காரமாகவே

நித்திய சூரிகளாகவே இருக்கிறார்கள் என்று
ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். — திரு பாபா.
இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நலமே.

198

சர்வார்ப்பண நியமில் கர்ம காரியங்களை முறையிடுவது ஸ்ரீபகவானிடம் ஆகும். ஆனால் அதை செய்து முடிப்பது மாயா ஆகும்.

ராஜீவாணி:- இப்படி அதீதமான நிலையில் விளக்கம் ஒருவனைத்தான் உன் ஞானியோர் கொடுக்க முடியும்.

ஸ்வய அனுபவம் பெருமையினால், இதை படித்தாலும், வேத வேதாந்தங்களில் இல்லாமையால் நம்ப மறுப்பர். கற்பனையென ஒதுக்குவர். ஒதுங்குவர். பரவாயில்லை. எவருக்கு மட்டும் அனுபவ சாத்தியமோ, அவர் நம்பினால் போதும்.

வந்தவாணி அந்தர் தியானமானாள் இது பாபா.
இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நவமே.

199

பாபநாசம் சம்பவம்

பொதிகையில் உள்ளோர்

ஸ்ரீமஹாத்மாவின் கேள்வியாவது:—

அன்பின் வடிவமாயும், அறிவின் கூர்மையாயும் பொறுமையாயும் அமைந்த திருவடியான், தாஸியே

உம் மெய்யன்பர்களில், யானும் ஒருவனே! ஹிமாலயா, அன்பர்களில் ஒருவனை

யானும் தாங்களிடம் பாடம் கேட்டு வருகிறேன். தாங்களின் அனுபவ நூலாக வைத்திருக்கும், ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில், இவுது பாடலுக்கு,

200

சற்று

தொய்வு! விளக்கம் வேண்டுமா?

தாங்கள் இருபதுக்கும் அதிகமான பல பல விளக்கம் தந்துள்ளீர்கள். எல்லாம் படித்திருக்கிறேன். படிக்க படிக்க படிக்கபடிக்க ஒவ்வொரு அனுபவமும் பேரறிவு! நோக்கி உந்தி உந்தி, உந்தி உந்தி! தள்ளுகிறது. படித்தது தானே என நிற்கவும் நிறுத்தவும் முடியவில்லை ஐயா. அந்த அனுபவசுவை! பாடசுவையல்ல இந்தாளியேனை மன்னிக்கவும்.

201

அந்த பரத்தின் உயிரோட்டம் இவ்வா ஓடில் இந்த நாமரூப ஜகம் ஜீவன் இவர்களின் இருப்பும் இயக்கமும் பெறமுடியாது.

தாரணம்:- எதுவாம் அதுவாகவே இருக்கிறது.

வைத்தியம் :- ஐயா! அப்பாடலை தாங்கள் சொல்லுங்கள் கேட்போம்?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓட, அப்பாடலை உருக்கப்பாடினார்.

ஓம் அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மா தானே;
அழியாமல் இருப்பதனால் ஸத்தும் ஆகும்.
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மா தானே;
அனைத்தையுமே விளக்குவதால் ஸித்தும் ஆகும்.
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மா தானே;
அதிவர்க்கும் பிரியமதால் சுகமும் ஆகும்.
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மா தானே;
அந்தம் இல்லாது இருப்பதால் அனந்தம் ஆகும்

ஹே பிரபோ! இது ஸத், ஸித், ஆனந்தம் தானே ஐயனே???

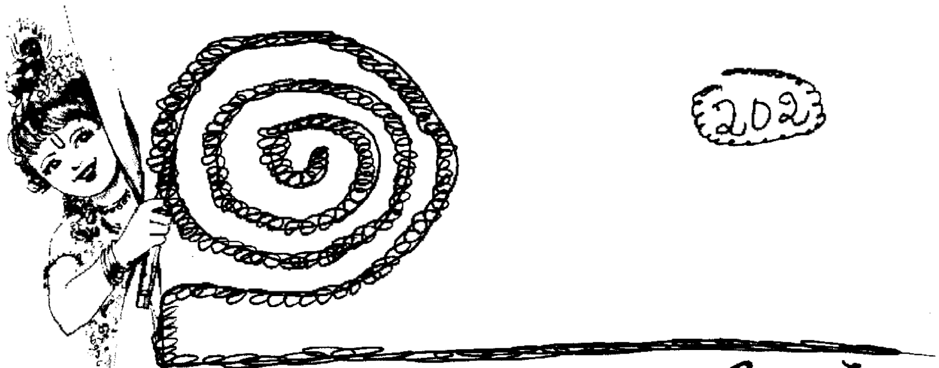

வைத்தியம்:- (சிரித்துக் கொண்டே)

ஆம் மஹாத்மா! அதில் என்ன சந்தேகம்?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- மன்னிக்கவும். அம் ஸ்ரீறு வரிகளையும் இணைத்து பார்க்கும் போது, ஸத் ஸித் சுகம்! என வருவதால் இச் சந்தேகம் வந்தது ஐயனே.

வைத்தியம்:- இது கலியுகத்தில் தூ காலத்தில் அச்சிட்டதால், அநேக இடங்களில் சிலசில பிழைகள் உள்ளன. எல்லாவற்றையும் மாற்றினால் இக்கலிக்கு பொருந்தாது. ஆனாலும் மெய்யன்பர்களிடம் இதுபற்றி தெளிவாக்கவும் கொடுத்திருக்கிறோம்.

பொதுவாக அனேக பாடல்களால் வரும்

வார்த்தையில் **இன்பம்** | இன்பமென

வரும் அதை **ஆனந்தம்** | என மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

கவனம் தேவை, விளக்கம் காண்க ???

ஸத்:— நாமரூப | ஜகஜீவ | தாவர

தோற்ற **உலகம்** | எல்லாம்

ஸத்மண் | என்ற **பரா**

சொரூபமாகவே இருக்கிறது | என அறிந்து

தாவ ககியர ளல் மாறி அமறை யுறு |

ஓம்

நாமரூபம்
அனைத்தும்
பொய்யாக இருந்தாலும்
ஸத் உருவில்
இருப்பதால் ஸத்தியமாகத் தோன்றுகிறது.

நாமரூப! எந்த தோற்றமானாலும்
நிலையாமையில்!
எல்லாம் பொய்யே. ஆனால் அந்த
நாமரூபங்களைத் தாங்கி நிற்கும்
அதிஷ்டானமாகிய மண் ஒன்றே
இருக்கிறது என்ற இருப்புத்
தன்மையை உடையதாய் ஸத்!
ஆக இருக்கிறது. வந்த எந்த நாமரூபமும்
காலகதியினால், மாறும் அழியும்!

205

ஸத்தானது
மாறுவதும்
மறைவதும் இல்லை.
நாமரூப மயக்கமே உள்
இருப்பை உணரவொட்
டாமல் மறைக்கிறது.
எல்லாம் பழுமையாகவும் மன்றைகவும் உணர்ந்
தால் முடியும்

மண் (பரம்) என்ற ஸத்தானது
மாறுவதும்! மறைவதும் இல்லாததே?

அறிவுருவாய் இருக்கின்ற ஆன்மாவே
அழியாமல் இருப்பதனால் ஸத் ஆகும்.

ஸ்லோ உ :— அப்படி ஸத்தாக இருக்கும்
மண் (பரம்) ஞானது தம்முடைய
சக்தி
மாயா&அறிவுமைம்
ஆகிய மூன்றினாலும் மறைத்தாம் போட்ட

ஸத் அசையாது. (௨0 G)

ஸித் அசைவை உண்டு பண்ணும்.

அசையும் நிலையில்; சித்தம் எனஆகும்.

ஜீவபுசிப்பின் நிலையில் உள்ளது இத்தமாகும்.

ஜீவ வேஷங்களுக்கு ஏற்றபடி

மாயா! நாடக புசிப்பின் நிமித்தம்

பாத்திர, பண்ட பாண்ட பதார்த்தங்களில்

வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும் நிலையில்;

ஸித் விளையாட்டு மனதை வைத்து விளையாடுகிறது.

இது மனம் உடையவர்களுக்கு மட்டும் இன்பதுன்பமாக தோற்றுகிறது.

இது ஜனனமரண மென்றும் பேசப்படுகிறது.

இதில் வேறொரு மண்ணாங்கட்டியும் புண்ணாக்கும் இல்லை.

இதுவே ஸித்தின் விளக்கமாகும்.

ஆகவே அசைய வைப்பதையும் அசைவதையும் மூன்றையே ஸித்தாகவும் சொல்லலாம். சித்தமாகவும் சொல்லலாம் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

அரூபவுருவாய் இருக்கின்ற ஆத்மாவே அனைத்தையுமே விளக்குவதால் ஸித்து ஆகும்.

ஓ ஆனந்தம்: சுக துக்கம்! இன்ப துன்பம்! நன்மை தீமை இல்லை.

மேலே கூறிய நிலையில், மாயாசுபனதின் விளையாட்டானது, நான்/எனகல்/கண்டாய்! அது இன்ப துன்பமே.

ஸர்வார்ப்பண நிலையில்; அறிவாய் உணர்ந்தால், அது ஆனந்தமே!!

உ

பாத்திர, பாண்ட பண்ட பதார்த்தங்கள் எல்லாம் 208 கொடுத்து வாங்கியும் வேஷம் பேசிப் பேசியே விளக்கம் கொடுப்பதால், நாமரூபம் உண்மையென்றும் படுகிறது.

பிரம்மமே தான்! தனை! உலகை! ஸ்ரீபகவானின் அதன் அம்சமான இருப்பு இயக்கம் ஆன உலகை! எங்கும், எதிலும்! நீயே! நிறைந்திருக்கும் உலகை! நமக்கு அன்னியமாய் எதுவும் எவரும்! இல்லாத உலகை! வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும்!

"நான்! எனது! என்றே உடைமை உரிமை! பாராட்டி, இன்பதுன்ப சுழலில்! மாட்டி அவஸ்தை பட வேண்டும்?

வந்த எந்த
நாமரூபமும்
நிஜமாக இருப்பதில்லை.
மண் | பரம்
ஒன்றே நிஜமானது
என அறிக. அதுவே ஸத்தாகும்.

வந்த | எந்த | நாமரூபமும்!
மண்ணுக்கு | (பரத்திற்கு)
(நமக்கு) அயலாக இல்லாதிருக்கும்
போது; ஆனந்தத்தை விட்டு; ஏன்?
இன்ப(துன்ப)த்தை | நாடி நாய்பேய்
போல் தேடி அலைந்து அவஸ்தைபடவேண்டும்?
ஆகவே ஆனந்தம் ஒன்றே போதும்.
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாவே;
அதிவர்க்கும் பிரியமதால் ஆனந்தமாமே!

எங்கும்! எதிலும்!
எல்லாமும்!
ஆன்மாவாய் 2/10
இருந்தும் ; ஆன்மாவாய்
உணர முடியாத காரணம் :-

அ

அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே;
அந்தம் இல்லாதிருப்பதனால் அனந்தமாமே!

பொருள் :- எல்லா/ நாம ரூபமும்!
அ ந் த ஒ ன் று க் கு ன் ணி ய மி ல் லை.
எல்லாமாய், அந்த ஒன்றே இருக்கிறது.
எல்லாமாய்/ அந்த ஒன்றில் இல்லை,
மண்ணில் பாண்டம் இல்லை. மண் இல்லாமல்
பாண்டங்கள் இல்லை யென்பதுபோல என உணர்க.

நாம ரூப
மயக்கமும்
பழக்க வழக்கமும்
போட்டி பொறாமையும்
ஸ்ரீ கவனஜம்

(உ11)

(ஆன்ம) ஆகும் எனை உணர்.

அறிவு சொரூபமான ஆன்மா
வில் தோன்றிய எல்லாம்

ஆன்மாவாகவே இருக்கிறது.

ஆன்மாவால் தோன்றும், நாம ரூபமனைத்தும்

மண்ணில் தோன்றிய பாண்டங்கள் அனைத்தும்

(ஆன்மாவை)
மண்ணே ஆவது போல, ஆன்மா வுக்கு

அன்னியமாயில்லை. அனைத்தும் ஆன்மாவே.

எங்கும் ஆன்மா! எதிலும் ஆன்மா! எல்லாம் ஆன்மா.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

பாபா.

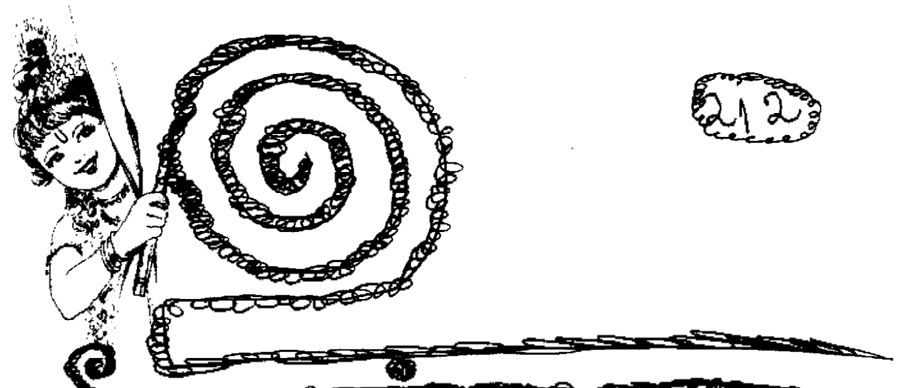

212

ஸ்ரீ பகவான் ரமணருடன் ஓர் பக்தை உரையாடல்!

திரு அண்ணாமலையில் தீபம் முடிந்த மறுதினம்!

பகலில் சாப்பிட்டுவிட்டு, சற்று ஓய்வு எடுப்போம் என படுத்தது அந்த பைத்தியம். ஓர் இனிமையின் ஆனந்தமான குரல் வந்தது.

கொழுந்தே! தூங்கு! என்பது அக்குரல் ஆகும்.

போர்த்திய சால்வையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, பழகிய குரலாக தோன்றுகிறதே. என எண்ணி

மஹாத்மா! வந்திருப்பது யார்? ஹோ! சூட்சுமத்திலும்

ஜோதி உருகொட்டவாமே??? என உருக்கத்துடன் கேட்டது.

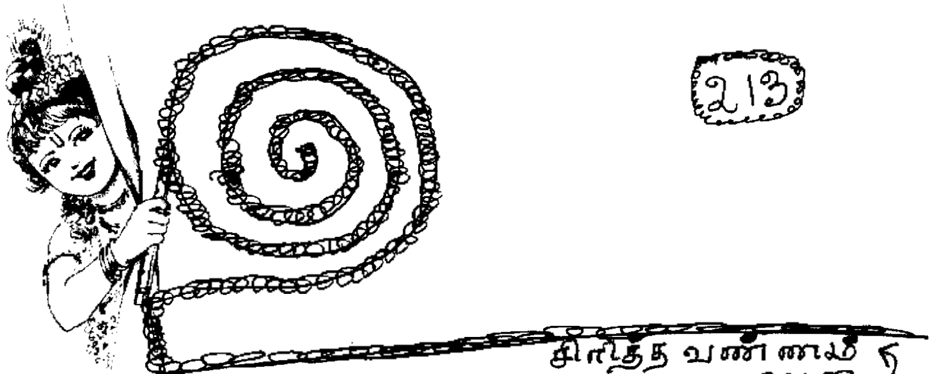

சிரித்த வண்ணம்
கடகட, கடகட, கடகட, கடகடவென,
ஸ்ரீபகவான் ரமணர் பிரத்யக்ஷமானார்.
வைத்தியம்:- எழுந்து அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து
நமஸ்காரம் செய்து திருவடி தூளியை நெற்றியில்
மேல் தாங்கிக் கொண்டு சொன்ன வாசகம்:-
உங்கள் குழந்தையிடமே, கண்ணுடன் ஏசி
விளையாட்டா?
ஸ்ரீபகவான் ரமணர்:- குழந்தையிடம்தான் தந்தை
விளையாட முடியும். வேறு விளையாட எமக்கு
தகுதியானவர்கள் எவர் உளர் இங்கு?
பரமாத்மாவும்! ஜீவாத்மாவும்தானே!
விளையாடுகிறார்கள் என்று. நீ கூறிய
ஸத்திய வாக்குதானே தாஸானுதாஸனே???

விசிஷ்டாத் (214)
துவைதத்தை
தாங்கள் அந்தர்
முகமாக கூறியுள்ளீர்கள்.
அதை, யாம்! பகிர்முக
மாக! ஸ்பஷ்டமாக கூறியுள்ளோம்.

ஓர் உண்மை என்னவென்றால் - **யாம்** வலியுறுத்தி
கூறாத ஒன்றை! ஸத்தியமாக கூறுகிறோம்.

அதாவது அது **விசிஷ்டாத்**
துவைதம் அல்ல. இக்கலியில்
இப்படி அனுபவ ஸாதனையை போகிந்தால்தான்
அத்வைதம் ஆகிவரும் குழந்தே !!!

வைத்தியம்:- அவர் திருவடிகளை கெட்டியாக
பற்றியவண்ணம் போதும் ஐயனே போதும்.
தாங்கள் இந்த ஏழையை நாடி வந்த காரணம்
என்னவிரபோ?
ஸ்ரீ பகவான் ரமணர்:- உன்னைப்பற்றி ஒருவார்த்தை
பேசவிடமாட்டாயே. அதுதான் உன் சிறப்பு.
உன்னிடம் தனியாக பேசி எத்தனை காலம்
ஆகிறது.

வைத்தியம்:- 215

தாங்கள்
ஸ்ரீ அண்ணாமலையாரைப்
பற்றி பாடலில்லை.
ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரரை
புகழ்ந்தே அருணாச்சலா!
ளை பாடியுள்ளீர்கள். அவர் பயமாகவே இருக்கு
விட்டார்.

சரி சரி! யாம் வந்த விஷயத்திற்கே
வருவோம். நீவொரு முறையும் இங்கு
தீபத்திற்கு வருகிறாய். அங்கே
யாம் பாடிய, இல்லை இல்லை! எம் ஸ்ரீ குருதேவர்!
ஸ்ரீ அண்ணாமலையார் பாடிய
அக்ஷரமணமாலையை
மெய்யன்பர்களை வைத்து பாடச் செய்து
உருகி, உருகி, அனுபவிக்கிறாயே? அதை
யாம் காணும்போது யாமும் உருகிவிடுகிறோம்.
அதில் **என்ன** அப்படி சுவைக்கிறாய் கூடுந்தே?

வைத்தியம்:- இந்த ரஸனையை மன்னிக்க வேண்டும்.
பகவானே. தாங்களைப் போல் அரிய பெரிய
கருத்துக்களை.

ஸ்ரீ ரமணர்:— 216
கவி வடிவில்
உன்னைப்போல் எழுதமுடியவில்லை.
வரி வடிவில் உன்போன்று
தெளிவு இனிமையுடன்
எமக்கு எழுதவராது. அதுவே வருத்தியது.

கவி வடிவிலும் அதை வரி வடிவிலும்
எழுதவோ! சொல்லவோ! இந்த பரதேசியால்

ஸ்ரீ ரமண பகவான் கிடைத்திருக்கார்
குழந்தை! உன்போன்று **பணிய**
எழுதமுடியாது என்றே சொல்வோம்
என்னை சொன்னாய் நீ **பரதேசியா?**
அப்படியா இவ்வியாம்யார்? கோடீஸ்வரனா?
யாருமோ
உன்போன்று **கோவணாண்டி** தானே
யாரும் பரதேசி இல்லையா?

வைத்தியம் கிடைத்தது பொறுங்கள்
பொறுங்கள். உண்மையே தங்கும்

வைத்தியம்:— (217)

தாங்கள் செய்ய

பெற்ற அண்ணாமலை

(யாரை) பாடலில்,

செய்யுற்ற அருணாசலேசு

வரரையே பாடினீர்கள் என்றும் ஸ்ரீபகவான்

குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எம் போன்ற ஓர் பரதேசியே! சரிதானே?

போதுமா? ஒரு உவக பரதேசியல்ல!!!

உண்மையின் பரதேசியே!

இந்நூலை சொல்வதந்தது குறித்து என்ன

வென்றால்? ஆழ்ந்த கருத்துகளை எவராலும்

உடைக்க முடியாத தமிழை! பழமையான

தமிழை! வாக்கு வடிவில் சொல்வது

இக்கவியில் தாங்களுக்கே தாங்களோ!!!

ஸ்ரீபகவான்ரமணர்:— அங்குமட்டும் என்ன

வாழுதாம்???

வேத வேதாந்தம் கற்றவர்கள்!

ஸ்ரீரமணபகவான்:—

218

இயாம்! வாக்கு உச்சிஷ்ட
த்தையே கொடுத்தோம்
நீயோ! அமுத உச்சிஷ்டத்
தையும் அளித்தே கொடுக்கிறாய்.

வைரேனும்! சொல்வாத!
சொல்ல முடியாத! சொல்ல இயலாத!

அந்த உண்மைகளை!

அதிஅதி எளிமையாகவும்! இனிமையாகவும்
ஸ்பஷ்டமாகவும்! சொல்லும் உன்மோனே
ஓர்ந்திட அனுபவ நாணியை யாமும்
இப்போதுதான் காண்கிறோம். இவ்வாறு
அதாயத்தைப் பார்த்தே பேசிக் கொண்டி
ருந்த ஸ்ரீபகவான் ரமணர்! அப்பைத்தியத்தை
என்ன செய்திருண் என்று பார்த்தார் போலும்?
அப்பைத்தியத்தை! அதுகோண விலி
ஸ்ரீபகவான் ரமணரின் திருவடியின் மேல்
தலையை வைத்து கண்ணீரால் அவர் திருவடிகளை
அலம்பிக் கொண்டிருந்தது!

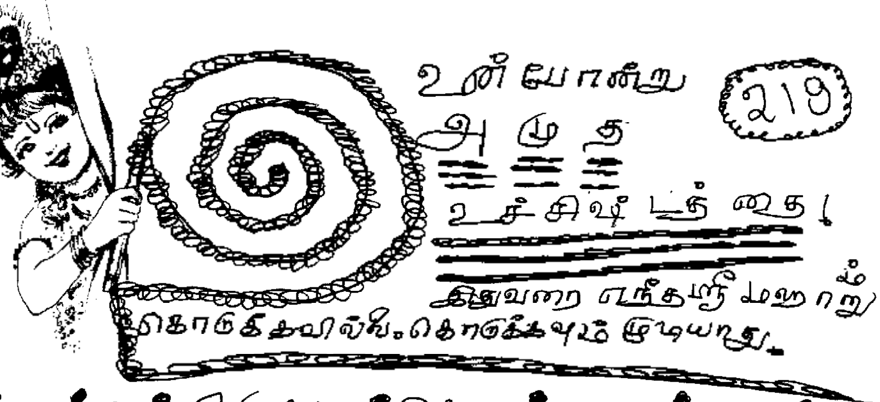

அவர்தம் திருக்கரம் கொண்டு அமைதி
தாயத்தை வாரியெடுத்து அளித்தார்.
அவர் மேல் போட்டிருந்த ஓர் வெள்ளை (கந்தல்)
வஸ்திரத்தால் அதன் கண்ணீரை துடைத்
அதுவும் அவர்கண்களில் மௌனமொழியும் தார்
கண்ணீரைத் தம் வஸ்திரத்தால் துடைத்தது
அது மெல்லவாய் இருந்தது.— ஹே பகவானே
பரம்பொருளே! அன்று மெய்யாய ஆகாரம் எங்கே?
இப்போ மோடாய இவ் வேலை எங்கே? உங்கள்
நிலையை அறியேனோ. அக்கணம் நான் கண் கட்ட
பிள்ளை ஆனேன் (அதன் பாவை அவர் பெற்றார்)
அவர் வாய் திறந்தது:— யாதும் பாமரனாமே.
நம்மாலும் நீ அதிகமானவன். உன்னையே நீயே
தோற்றுவிக்கும் பொன்பவன் சிலமுறை காய் போல்
உன்னை மறைத்துக்கொண்டாய். உலகம் உன்னைக் கண்டு
கொள்ளாது. ஆனால் அவன் உன்னை கண்டுகொண்டு அவனே
நீனாவும் நீயே அவன் எனவும் நீயே இரண்டும் அவ
னாவும் ஆகிவிட்டீர்கள். இதை என்ன சொல்வேனம்.
சரி சரி தெளிந்தே! உலக நிலைக்கு சற்று
இறங்கி போவோம். யாம் வந்த காரியத்தை
பார்த்து போவோம்.

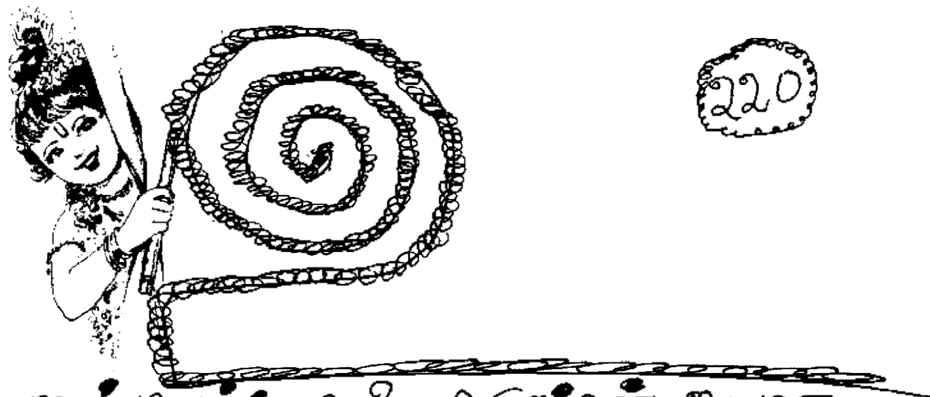

வைத்தியம் :- ஆணையிடுங்கள் ஐயனே.
இவ்வேளை என்ன சொல்லவேண்டும்? என்ன
செய்ய வேண்டும்? தாங்கள்!
அருளாஸீமுடியும்!!!

அவர் கடகட, கடகட, குடகட, கடவென
பலமாகவே சிரித்துவிட்டார். பலே பலே
பேஷ் பேஷ்! நீ அனுபவிக்கும் அசுர
மணமாலியால் நீ அனுபவித்து அவைக்
குமீ கருத்து எந்த வழியில் எங்கு!
வருகிறது என்பதை மட்டும் சற்று கோடிட்டு
காட்டிப் பார்க்கலாம்???

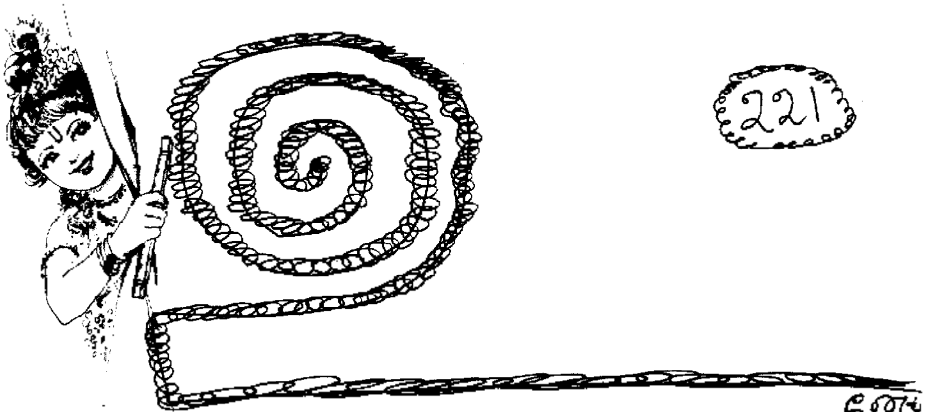

221

வைத்தியம்:- இரண்டு மூன்றுமட்டுமே ஐயனே

ஸ்ரீ ரமண பகவான்:- அத்தனை வரிகளையும்

சொல்ல முடியுதா? (2 + 3 = 5)

வைத்தியம்:- ஒருபானை சோற்றிலும் ஒரு

அரிசியைத்தானே பதம் பார்க்கிறோம்.

(ஒன்றில் எல்லாம் அடங்கும்)

மற்றும் அனைத்தும் அதில் அடக்கம்தானே

மஹாத்மா? நல்லோர்க்கு நல்வார்த்தை

ஒரு சொல்லே போதாதா ஸ்வாமி?

ஸ்ரீ ரமண பகவான்:- தெரிந்தே! உண்

அருளின் திருமையை உணர்ந்தோம்.

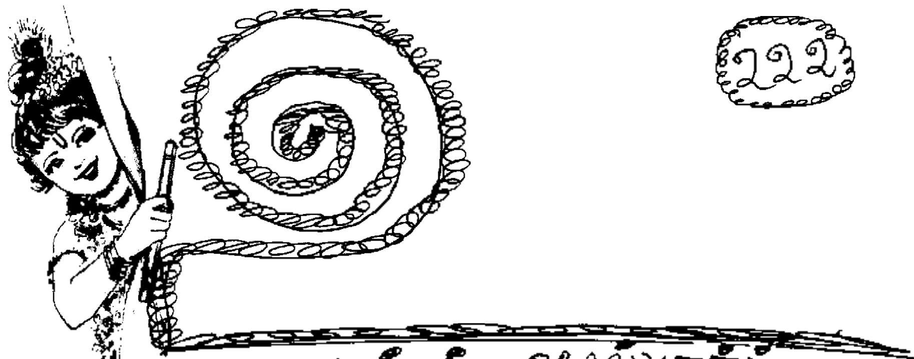

அவை எவைகள் என்று சொல்வார் போலும்?

மைத்ரேயர் :- ஸ்ரீ ரமணபகவானின் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து அவர் ஸ்ரீபாதுகையை தடவி எடுக்கிறதல் தடவிக் கொண்டு எழுந்தது.

ஸ்ரீரமணபகவான் :- பணணணணணியே! பாதுகையாகக் கொண்ட தாஸிதாஸனே!

உன்னை வாழ்த்த வார்த்தைகள் இல்லை. வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டவன் நீ! எங்கே அவ்வரிகளை உணர்வுபூர்வமாக சொல் கேட்போம்.

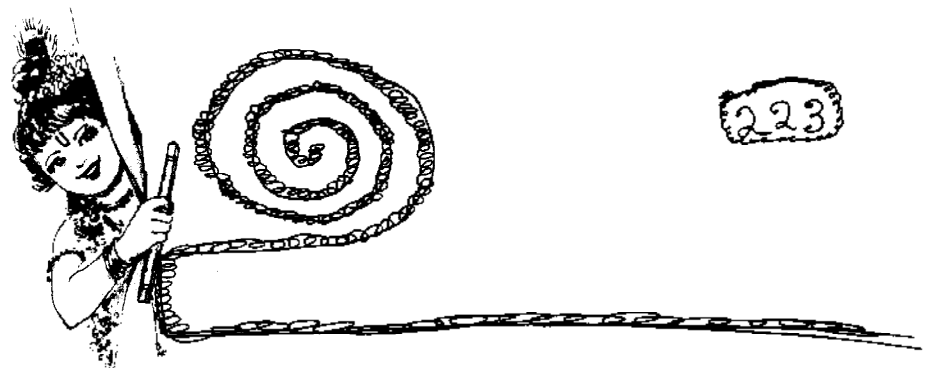

ஓர் வைத்தியம் புலம்புகிறது:

(1) கூர்வாள் கண்ணியர் கண் வலையில் படாமல் எம்மை காத்து ரக்ஷித்தவனே.

(2) ஐந்து திருடர்கள்! எம்முள் புகும்போது அங்குநீ இல்லையா? அங்கே உன்னையன்றி எவர் வருவார்?

இது உன் சூழ்ச்சியே என முடிகிறது.

(224)

3 வா! எனை அழைத்தாய் வந்தோம்.
நீ அழைக்காவிடில் யாம் வரமுடியாது
எமக்கு படி அளப்பது எம்மை காப்பாற்றுவது
உமக்கு தவிசு ஆகும்.

4 இரவும் பகலுமில்லாத வெட்ட வெளி வீட்டில் ரமிப்போம்
பிரம்மானந்தமாய் இருப்போம்

சூனியத்திலேதான் இருமை உண்டு அதையும் தாண்டி
விட்டால் யாம் யாமாக இருப்போம் என்ற ஓர்மை உண்டு
அங்கு ஆசையாட முடியாது இங்கு சூழ்நிலையாடலாம்
{யோகமாயா}

உ

சொல் உணர்வு (225) என்பதை சொல் உணர்ச்சி என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டுமென வேண்டிக் கொள்கிறேம்.

(5) சுகக்கடல் பொங்க!
சொல் உணர்வடங்க
சும்மா இருக்க திருவை செய்(தாய்) க

என ஓர் வாசகம் வருகிறது ஐயனே. இதை சற்று மாற்றி அமைக்க அனுமதி தரவேணுமென்று அவர் பாதம் பணிந்து வினயமாய் வேண்டியது அம்மைத்தியம். அவர் மிதப்பவமாகவே சிரித்துவிட்டார். இதையாம் முன்பே எதிர்பார்த்தோம். எப்படி என்றால்? யாம் யுக யுக தர்மத்தின் படி அமைத்திருந்தோம் எம் பாடல்கள் அனைத்தையும்.

226

உ

ஆனால் நீயோ **கலியுக** தர்மத்துக் கேற்றே அவதரித்தவனாகும். இக்கலியால் இச்ஜீவர்களு எப்படி வழிநடத்திச் செல்வதென்றுமென்று

உனக்குத்தான் தெரியும்.

ஏனென்றால் **நீ திருடன்** கண்ணன்

அம்பலம் பொருந்தியவனும் என்பதை யாம் ஒருவனை அறிவோம். சரிசரி அது எதில் மாற்றம்? சொல் கேட்போம்?

வைத்தியம் :- தாநீகளின் பாடலின்கருத்து படி :- சுகக்கடல் பொங்கிறலி தான்.

சொல் உணர் வடங்கும் என்பதாகும்.

227

ஓ வாக்கே! விதை வாசவாக இருப்பதால்; வாக்கின் வேகம் (சொல்உணர்ச்சி) அடங்கினால்தான் சுகானந்தம் பெறமுடியும்

இந்த ருஷையின் கருத்து என்னவென்றால்?

யானை

கலி / தோஷம் / நிறைந்த காலம்.

ஆதலே சொல்உணர்ச்சி! அதாவது

மன!

வாக்கின் வேகம்! அடங்கினால் தான்!

சுதசொருபமான ஆனந்தம் பெறமுடியும்.

ஆதலே சுற்று முன்ஜபின் / மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீரமண பகவான்:- சபாஷ்!

குழந்தே! சபாஷ்!! அப்படியே அமைத்துக் கொள் உன் மட்டில்! என ஆசிவதிக்கிறார்.

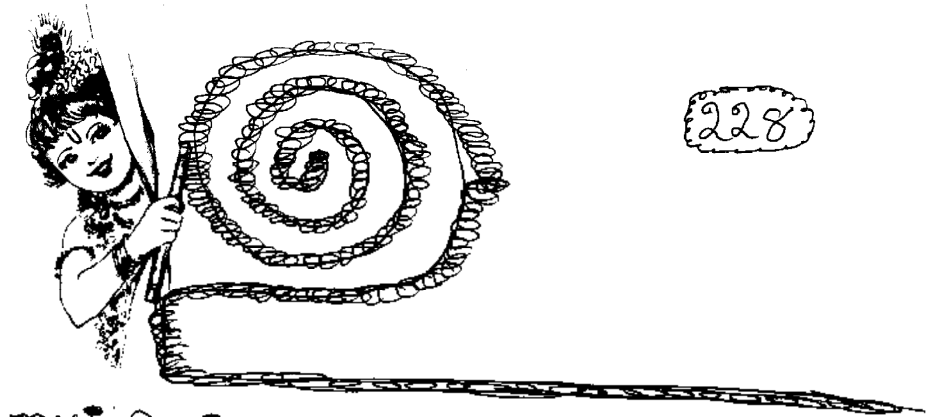

228

வைத்தியம்:- இந்த அக்ஷரமணமாலை என்பதன் உட்பொருளாவது:- க்ஷரம்: வரி வடிவமாகும். அக்ஷரம் என்பது ஒலி/ பிரணவ வடிவமாகும். இது அரிய பெரிய பொக்கிஷம் ஆகும். ஆனால் இன்று இக்கவியில் மனமும் கவியும்! இணைந்து பிடிக்கப்பட்டதால் ஒருசிலர் மனதின் கற்பனையால் அறிவின் பாவனையால் புலனின்/ நிலையில் பொருள் கொள்வதால் இது

அசுர மனமாய்யாக

தோஷமாயியாக; நாசமாயியாக;

பொருள் சொல்வதேன் ஏற்படுகிறோம்.

அவர் கட கட, கட கட, கட கட என்று
பலமாகவே சிரித்து விட்டார். கொடுத்தே
ஸத்தியமே புகன்றாய் மனமாயீ

மனமாயீ யாக திகழ்வதை யாவும்
அறிவோம். ஆனால் உன்போன்று; ஒன்றிரண்டு
அன்பர்கள்
அறிந்துணர்ந்தால் போதும். சரிசரி நீ உணர்ந்த
அந்த ஐந்தின் விளக்கத்தை கூறு கேட்டுக்
கொண்டு கேட்போம்.

இதயவாசி
ஆகவும் ;
அந்தர்யாமி
ஆகவும் ;
மனச்சாட்சி ஆகவும் ;
நீ ஒருவனே ! இருக்கும்
போதும் ஐம்புலக் கள்வர் என்றும் திருடர்கள்

(230)

வைத்தியம் :— இவ்வேழை தாங்களின்
கிருபா கடாக்ஷத்தால், தாங்களின் பாதம்
பணிந்து சொல்வதாவது :— சற்று முன்
தாங்கள் திருவாக்கால், யாம்தான்
விசிஷ்டாத்வைதத்தை வலியுறுத்தி
கூறுவதாக சொன்னீர்கள். தாங்களும்தான்
விசிஷ்டாத்வைதத்தை அடிப்படை
யாகக்கொண்டுதான் ;
அத்வைதம் அபயத்தை ஸ்வயமாக

என்பவர்கள் எப்படி வர முடியும்???

231

இது உன் இச்சையே. மனம்/ஹிரு/விதி யை! சுட்டிக்காட்டி எம்மை ஏமாற்றுகிறாய்? அஞ்ஞானம் நீயே. இது ஸத்தியம்.

சாதித்தீர்கள்! அதை போதித்தீர்கள்!

எனப்பிரமாணமாக சொல்வோம். எப்படி

என்றால்:- தாங்களுடைய உபாஸனமூர்த்தி

ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் ஆகும். தாங்கள்

ஸத்குரு:- ஸ்ரீ அண்ணாமலை

யார் ஆகும். தாங்களை இயக்கியவர்

அருணாசலேஸ்வரர். தாங்கள் இயக்கத்தை

நிறுத்தியவர் ஸ்திரமாக இருக்கும் மலை

யாகிய அண்ணாமலையாராகும் இது ஸத்தியம்.

வைத்தியம்:- 232

ஹே பகவானே
உங்கள் விசிஷ்டாத்
வைதம் மந்நேர் திடத்தில்
எப்படி பிரதிபலிக்கிறது
என்றால் அருணாச்சல சிவ! என்று

தாங்களுடைய அக்ஷர மணமாலையிலும்
அண்ணாமலையாரை பாடவில்லை. அங்கு
அருணாசலேஸ்வரரையே!
அருணாச்சலா! என்று தான்
பாடியுள்ளீர்கள். அதனால் அந்த ஸ்ரீபகவானே
தாங்கள்! என ஆகிவிட்டீர்கள்.
ஸ்ரீபகவான் நாமாகி! நாம் அதுவானால் அது
விசிஷ்டாத்வைதம் என்றும்.
ஸ்ரீபகவான்! நாம் ஆகாமல், நேரே அது ஆனால்,

திரும்ப திரும்ப (233) சொல்வதால் அருணாச்சலம் என்று ஸ்ரீபகவானையும்! சிவ என்று காலாதீத பரத்தையும் அசுத்த அத்வைதம் என்றும் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக கேள்விப்படுகிறோம்.

ஸ்ரீரமண பகவான் :- அடேயப்பா! எவ்வளவு பெரிய உண்மையை இவ்வளவு எளிதாக சொல்லிவிட்டாயே? நீ ஸாமான்யன் அல்ல! நீ பழமைக்கும் பழமையானவைக்கும்! சரிசரி இனிமேலாவது அந்த ஐந்துதிவ்ய சரீரபாகங்கள் கொடுத்து இதை நிறைவு செய்யவாக.

வைத்தியம்: ① கூர்மையான விழி வாள்! ஒத்த பார்வையை உடையவர்க்கு

ம இதில் நீயே (234)
கொடுக்கப்பட்ட
ஐம்புல விளக்கம்.
வேதம்! சாஸ்திரம்
சொன்னவையல்ல
அவைகள் ஸ்வய அநுபவ
விளக்கமாகும் அதுவே மன்றாடுக்கவும்.

பெண்கள்! ஆகும் அப்பார்வையில்
படாமல் எம்மை காப்பாற்றிவிட்டாய்
பிரபோ!

② ஐந்து புலன்களாகிய பார்த்தல்! கேட்டல்!
புசித்தல்! பேசுதல்! ஸ்பரிசித்தல்! இவைகள்
மனதின்/ திருடர்களாகும்.
எம்முள்ளே / மனச்சாட்சியாயும்! அந்தர்
யாமியாயும்! நித்ய வாசியாயும்! ஒரு
வனாந்/ இருக்கும்போது அந்திருட
ர்கள்! எப்படி உள்ளே புகுந்தார்கள்?

உ

இணைந்துகூறுவதால் (235)

இங்கும் ஸ்ரீ பகவானின் கிருபையெனும் பரத்தை அடைய முடியாதென்பது தெளிவாகிவிட்டது.

அதுவே இவ விஸிஷ்டாத்வைதம் ஆகிறது.

இது உன் சூழ்ச்சிதானே? சூதறிந்த கள்வன்! நீ ஒருவன்தானே?

(3) பல கோடி ஜன்மாக்களில் செய்த புண்ணியம்! தர்மமாக மாறிய தன்மையால் எம்மை நீயே! வா! என அழைத்தாய். உன் அருளால் வந்தோம்.

எமக்கு படி அளிப்பது உணவு! உடை! இருப்பிடம்! தந்து எம்மை காப்பது உன் கல்வி ஆகும்.

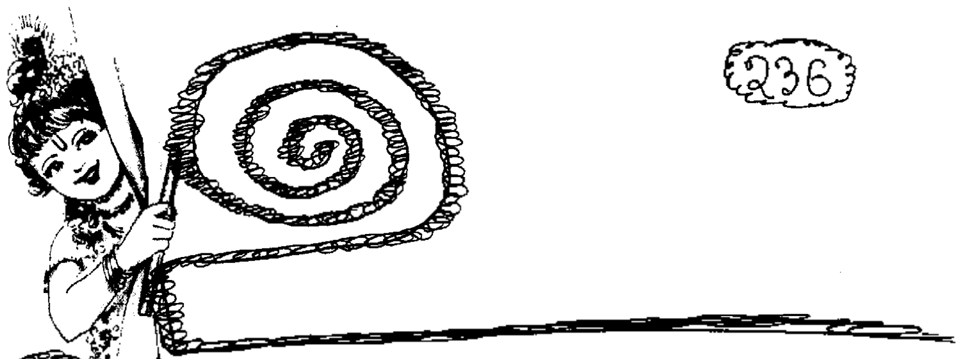

4 இது ரொம்ப ரொம்ப முக்கியமானதாகும்.

வெட்டவெளியாகிய!

சுத்த (வெட்டவெளி வீட்டில்) குளியத்தில்!

ரமிப்போம் கலந்து உறவாடியும், உரையாடியும், பின் இரண்டறகலந்தும், விளையாட்டு முடிந்தநிலையில், அதாவது அது நாம்! நாமே அது! என இருண்மையில் விளையாடி, யாம் யாமாக இருக்கிறோம் என்ற நிலையில்,

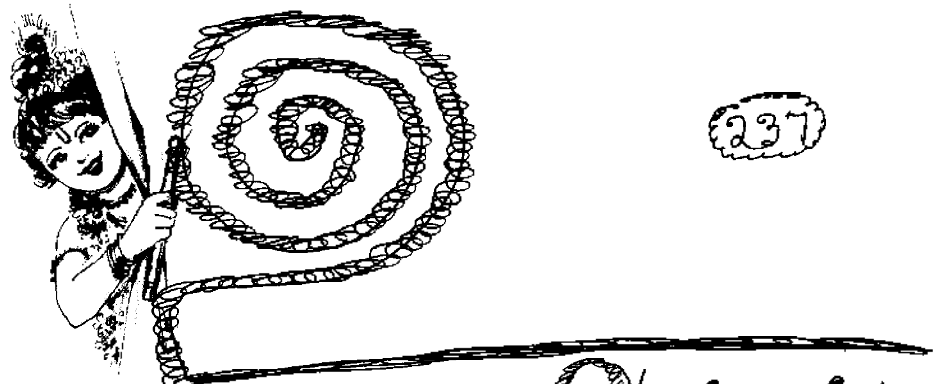

(237)

ஒருமையாகி வாக்காலும் !

வழியாலும் ! சொல்ல வொண்ணா ! விளக்க

வொண்ணா ! பரப் பிரம்மானந்த !

நிலைபெறுவோம் என அழைப்பதாக அமைகிறது.

5 கலியுக தர்மத்தின்படி ;

சொல்லும் உணர்ச்சி அடங்கவும் !

அ oooooooo த oooooooo ற oooooooooo லி ?

சுகானந்த கடலில் மூழ்கவும் !

உ

௨௩௮

பரிபூரண கிருபை செய்வாயாக என

உருகி அழைக்கிறீர்கள்.

ஸ்ரீரமணபகவான்! அதி பவமாகவே

சிரித்துவிட்டார். பின்னர் அவர் சொன்னதாவது:- "பழம்பெரும் தாயாறு தாயனே அனுபவ முதிர்வே!"

எம் நிலையில் இருந்து யாம் வணங்கக் கூடாது. ஆகவே யாம் அதுவாக இருந்துகொண்டே

அதை வாழ்த்துகிறோம் என்று (239)

யாம் / வணங்குதல் கூடாது.

அதுவும்; பரம்பொருளாக கருதி,

பரம்பொருளுக்கு / ஸ்ரீ

பாத / நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

(இது வணக்கமல்ல. உபசாரமாகும்)

உன் / அருந்த அவதாரம்!

பரிபூரண / நிறைவு பெற,

எம் பரிபூரண ஆசிகள் உரித்தாகுக. என அமுத மொழி பகர்ந்த பண்ணைய அந்தவிரடியே அந்தர்யாமி ஆனோர்.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

குரு பாபா

இ மனதுடன் (240)

அனைக குண எண்ணம் கற்பனையேயாம்

அறிவன் ஸாந்நியான எல்லா எண்ணங்களும்

பாவனையே.

எந்த நாமரூப கற்பனையின்; எண்ணம் வந்தாலும்; அது மனோமய தோஷவினையே ஆகும்.

இறைகுரு பாவனையின்; எந்த ஒரு எண்ணம் வந்தாலும்; அது அறிவின் ஸ்திரமே ஆகும்.

முந்தையது சந்தேக, கலக்க, பய, துக்கத்தை விளைக்கும், விஷ வித்தாகும்.

பிந்தையது மனம், வான, விதியை, நாசம் செய்வதாகும்.

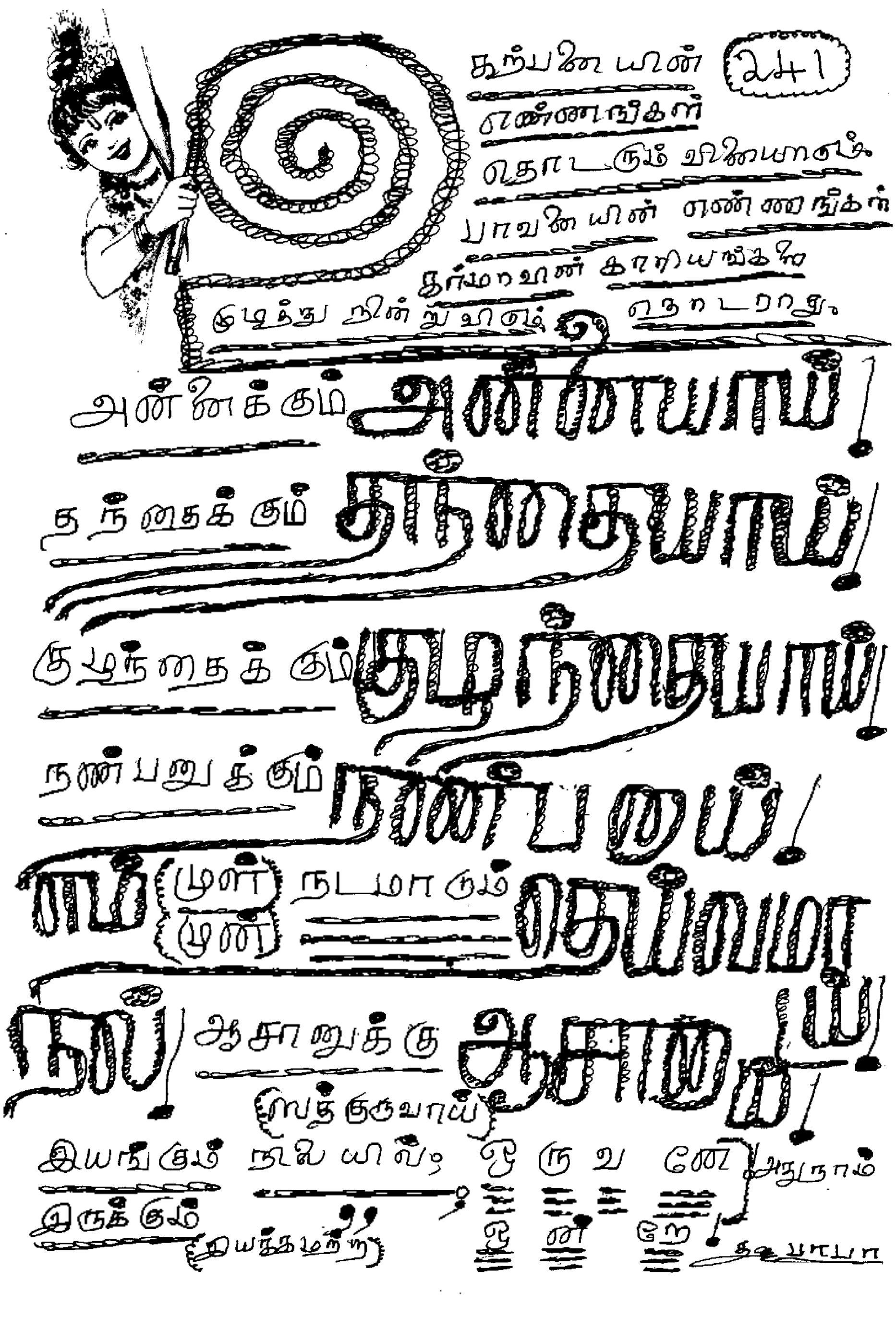
கற்பனையின்
எண்ணங்கள்
தொடரும் விளையாட்டு
பாவனையின் எண்ணங்கள்
தர்மமான காரியங்களே
குழைந்து நின்று விடும் தொடராது.
அன்னைக்கும் அன்னையாய்!
தந்தைக்கும் தந்தையாய்!
குழந்தைக்கும் குழந்தையாய்!
நண்பனுக்கும் நண்பனாய்!
முள்
முன்
நடமாடும் தெய்வமாய்
ஆசானுக்கு ஆசானாய்!
சத்குருவாய்
இயங்கும் நிலையில் ஒருவனே அதுநாம்
இருக்கும் இயக்கமற்ற ஒன்றே!
தவபாபா

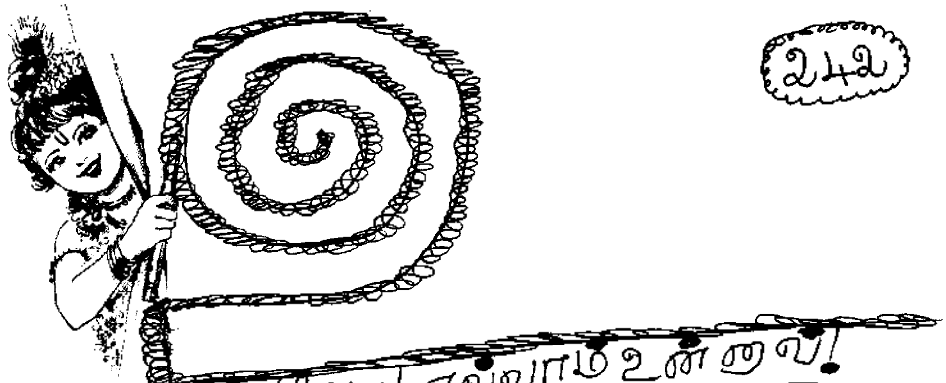

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்றவ்!

எல்லாம் உனதே! ஸ்ரீ | சர்வார்ப்பணம்!

செய்தால் நீ பரா பரதேவி ண

ஆகிவிடுவாய். அதாவது இல்லாதவனை;

ஒன்றும் இயலாதவனை ஆகிவிடுவாய்.

அங்கு உன் பிராரப்த கர்மா முடிய

வேண்டும். இது மாயாவின்!

உலகமாக இருப்பதால், உன் கர்மகாரியங்கள்

மாயா கவனிக்கும்.

கவனித்தே ஆகவேண்டும். அதுவே விதியின் நியதி ஆகும்.

சர்வார்ப்பணம் செய்வதின் பலன்

தனைத்தனைவந்து
தனித்தனைவைத்து } ௨௪௩

நாமரூப பொருள்களையும்! உறவு சுற்றங்களையும் வினைபாதிப்பில்லாமல்; நிலைகண்டு

அங்கு மாயாவானது உண்மனைகையும்!

இயல்பாக இயக்க முடியும். நடத்தவும் முடியும்.

கர்மாவை;

ஆ.............. கோ.............. வே?

உன் **சர்வார்ப்பணம்**! முறையீடு

ஸ்ரீ பகவானிடமாகும்!!

கர்மகாரியம்! நிறைவுற்று வாய்

முடிவுறுவது **மாயா**! ஆகும்.

அதுறவ் அங்கு நாமரூப ஜகஜீவகோடிரம்!

மறைபாரம்! இல்லாமல் மறையும்.

ஸ்ரீ பாபா.

பிரத்து

244

வாலக்கியும்!

வினைசம்பந்தம் இல்லாத
தை
சேர்ந்தும் மறைமுக வினையாட்டாக

சர்வார்ப்பணமும் & பிரம்மார்ப்பணமும்!

மனம் & வினை & விதியின்

தன்மையை எப்படி **மாற்றியமைத்து**

து/நாசம்/ செய்யும் என்றால்???

மனதால் தேடிய புண்ணியபாவவினையும்!

வினைதேடிய பந்திகிருத உடலையும்! **அவ்**

உடலால் நடக்கும் **வினையையும்**

பரிபாலன பந்தகியும் உலாத்தியும்

மாயாக்கள் (245)

நடத்தி கர்ம காரியங்
தனை நாசம் செய்யும் சனை
உணர்க்க.

இவ்வுலகில்

பரத்தை! நம்புபவரை மட்டும்!

துணிக்க வைத்து! தவிக்க வைத்து! பின்

இயலாத்தன்மையென்ற; ஏவரும்சுதுவம்!

உ த இயலாதச இயலமுடியாது

நிலையால் பரதவிப்பை! கொடுத்து

(நேட்டத்தை)

பரஉணர்வை! மட்டும் "

அ.......தா.......வ.......து?

நாமரூப! பொருள்களிலும்

அங்குஓர் ஸத்குரு விளைவ்! அது யாம்! 246

யாம் அது என்ற நிலையால் யாம் யாமாக இருக்கிறோம்

உன் ஸ்வய இருப்புத் தனிமையை அடைவாய்.

அவைகளை சார்ந்திருக்கின்ற ஜீவர்களையும்!

உன்னையும்! ஒட்டவிடாமல் செய்து;

ஒரு சுத்த சூன்ய நிலைமையை;

போக & யோக மாயாக்கள்!

இணைந்து செயல்படும் என உணர்க.

இதன் காரணம்:- ஸ்ரீபகவான் & பரம்!

,, காரியம்:- நாமரூப ஆகும். உலகம் ஆகும்.

(நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றமாகும்:) தக பாபா

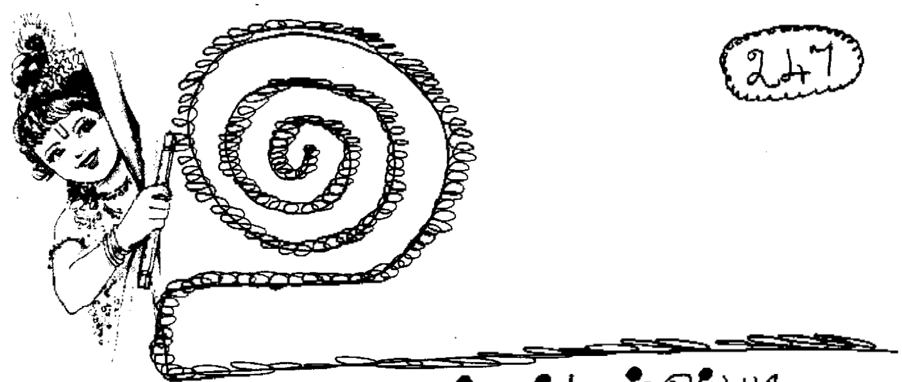

லோக, யோக மாயாக்கள்/ஏன் இப்படி

செயல் படுகிற தென்றால் ?????

(ஸ்ரீபகவானையும் & பரத்தையும்)

அவனையும்/அதையும்!

முழுமையாக நம்பி (அது ஆக) வைராக்கியம் பூண்ட:

பக்குவ ஆண்மாக்கள்!

திரும்பவும் மாயாஜாலம்!

வலையில் வீழாமல் இருப்பதற்காக

செய்யும் பரகருணை! ஆகும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வத்கேள்வ.

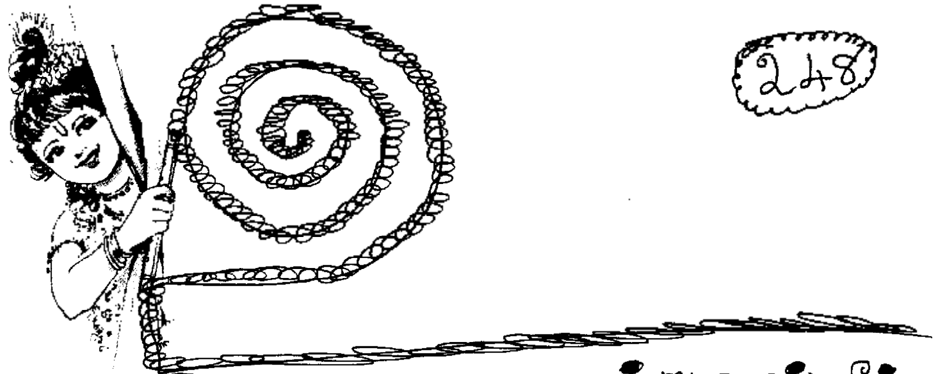

248

பரம்! செயல்படாது என்று சொல்வீர்
களோ? இங்கு பரகருணை! என்று எதை
குறிப்பிடுகிறீர்கள் என ஓர் கேள்வி எழலாம்??
இதை உணரவும்:-பரம் செயலற்றதாக
இருந்தாலும் அதன் அம்சமான ஆத்
மாவானது! உபசாரவசனமாக
மனை! விவஹார நிலையில் பிரிந்து
போனதாக, ஜீவ நிலையாய்!
(மனத்திரையால் மூடப்பட்டதாக)

மாயாவும்!
மனமும்! (249)
இணைந்து செயல்படுதே
நாம ரூப ஜக ஜீவ
ஈசன் விளையாட்டாகும்.

பேசப்படுவதால்: இக்கருணை!

பர கருணை என்று: மாயா விஷ்!

பரம்! என்று பேசப்படுகிறது ஸ்ரீ ஞானிகளா
என்று
சொல்வது
என்னவென்றால்?
யே

மேய்ப்போன ஆட்டுக்குட்டி வரவில்லை
ஏன: இடையன் குட்டியை தேடிச்
சென்று: அழைத்து வந்த கதையேபோல்

ஜீவாத்ம, ரகசியத்தை!

ஸ்ரீ பரமாத்மா (ஈசன்)

உ

மாயா இல்லை
யானால் தோற்
றம் இல்லை.
மனம் இல்லையானால்
புண்ணிய பாப விஹார
விவஹார விளையாட்டு இல்லை.

(௨௫௦)

மாயா, நிலையில் செயல்படுகிறேன்.

இது **மாயா மனம்**, நிலையில்,

உபசார வசனமாக பேசப்படுவதாகும்.

பாவிளக்கத்தின் நிமித்தம் இவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டது.

உண்மையல்ல, ஆனால் உண்மை

என்னவென்றால் ??? ஞானதானாய் இருக்கும் நிலையில்,

இருப்பது **ஒன்றே**, இயங்கும் நிலையில்,

ஓ..ரு..வ..னே!

— ஸ்ரீ பாபா.

ஒ குருநாமஸ்மரணை ○

பரத்தை எண்ணி

மனைசஞ்சலம் நீங்கும் நாவுக்கு

முடிவுரை!

தெளிவு ஸ்ரீஸத்குரு திருமேனி காண்பது.

" " திருவார்த்தை கேட்பது.

" " திருநாமம் செப்புவது.

" " திருஉரு சிந்திப்பது.

(A) திருமேனி காண்பது :— இன்பதுன்ப, புண்ணிய பாப, பவஸாகரத்தில் இருந்து கரையேற்றவே உன் போல் உருவாகவே/ ஓர்தூலம் தாங்கி வந்த குரு சொரூபமாகும். அதை

அழைப்பதாகும்.

இறைநாம ஸ்மரணை

பாசப்பசையை, பற்றை

உலர்த்துவது என்றும் அறிக.

தாஸிக்கு மறவாதே!

B) திருவார்த்தை கேட்டல் :- நன்கு கண்டு:

அவருடைய வாக்கு இறைவர்

ஒலியாகும். அவ்வார்த்தை சிரவண,

மனன, நிதித்தியாசத்துடன், தேடு:

நம்பிக்கையில், வைராக்கியம், பூண்டு அநுபவம் பெறுவாயாக.

C) திருநாமம் செப்பல் :-

நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும்,

உன்னை, குருநாதா! குருதேவா!!

என்று

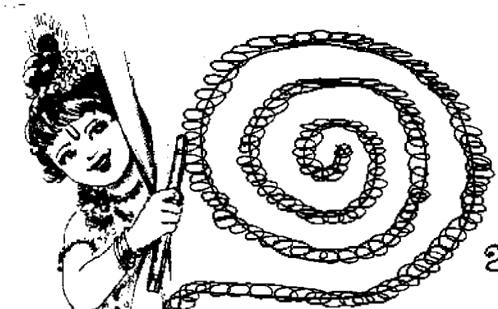

ஓர் நிலையில் உபசாரமாகவும்;
மற்றோர் நிலையில் உள்வாக்கைகட்டும் பாகு செய்யும் நிலையாகவும் அமையும் என உணர்க

நாமம் சொல்லி **நினைப்பது** உபசாரமாகும்.

அவர் வாக்கிய சிரத்தையை காப்பது :-
மெய்யுணர்வின் தெளிவாகும்.

குறிப்பு :- குருதேவா என்றும்;
குருநாதா என்றும், அழைக்கும் சொல்வானது
நாபிக்கமலத்திலிருந்து வர வேண்டும்.
அப்போதுதான், உள்ளம் குழைந்து கண்ணீர் கொட்டும். இதனைத்தான்!
வாக்கிய சிரத்தை உண்டாகும். என அறிக.

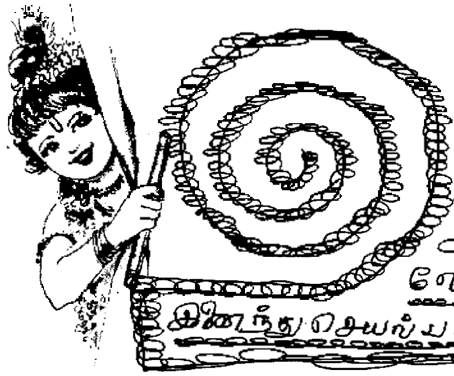

திரு உரு :-

இறைச் குரு! உருவம் ஆகும். இங்கு இதனை லோகக்ஷேமத மாயாத்தா இணைந்து செயல்படும் என அறிக.

இதையே மெய்யுணர்வு என்று ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

திரு உரு சிந்தித்தல் :- ஸ்ரீ ஸத் குரு நேரடியாக செயல்பட முடியாது. ஸ்ரீபகவான் மாயா மூலமாகத்தான் செயல்பட முடியும்.

ஆகவேதான் திரு உரு எனப் போதகாசிரியர்.

ஆகவே ஸ்ரீபகவானையும், ஸ்ரீ ஸத்குருவையும் ஒன்றே என உணர்ந்து சர்வார்ப்பணம் & பிரம்மார்ப்பணம் நியமமாய் பாவனை சிந்தனை செய்ய வேணுமென்று உணர்க.

பாபா.

Abode of Love

You Are Everything!